

แผนยุทธศาสตร์

การประกันคุณภาพการศึกษา
พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

คณะกรรมการจัดทำแผนยุทธศาสตร์
การประกันคุณภาพการศึกษา

แผนยุทธศาสตร์การประกันคุณภาพการศึกษา
มหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐

คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา
มหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

สภามหาวิทยาลัย อนุมัติ
ในคราวประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

บทสรุปผู้บริหาร

แผนยุทธศาสตร์การประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ กำหนดปรัชญาของงานประกันคุณภาพการศึกษาว่า “การประกันคุณภาพการศึกษาคือเครื่องมือพัฒนามหาวิทยาลัย” วิสัยทัศน์ว่า “ยกระดับการบริหารการศึกษาสู่มาตรฐานสากลเพื่อพัฒนาปัญญาและคุณธรรม” และพันธกิจของงานประกันคุณภาพการศึกษา กำหนดไว้ ๓ ประการ ได้แก่ (๑) พัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา (๒) กำกับและประเมินคุณภาพการศึกษา และ (๓) สร้างเครือข่ายประกันคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วย ๓ ยุทธศาสตร์ ๓ เป้าประสงค์ ๔ กลยุทธ์ ๘ โครงการ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาระบบการบริหารคุณภาพการศึกษาเข้าสู่มาตรฐานสากล มี ๑ เป้าประสงค์ คือ ระบบการบริหารคุณภาพการศึกษาที่ได้มาตรฐานสากล ประกอบด้วย ๒ กลยุทธ์ คือ (๑) ยกระดับส่วนงานจัดการศึกษาให้เข้าสู่ระบบบริหารคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานสากล (๒) พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อรองรับการประกันคุณภาพการศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคณากรให้มี ความเชี่ยวชาญด้านการประกันคุณภาพการศึกษา มี ๑ เป้าประสงค์ คือ คณากรได้รับการพัฒนาให้มีความเชี่ยวชาญด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วย ๑ กลยุทธ์ คือ ส่งเสริมและสนับสนุนให้คณากรมีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับเกณฑ์คุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานสากล

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาเครือข่ายด้านการประกันคุณภาพการศึกษา มี ๑ เป้าประสงค์ คือ เครือข่ายได้รับการยกระดับให้สามารถตอบโจทย์การประกันคุณภาพการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย ๑ กลยุทธ์ คือ กระตุ้นให้ส่วนงานจัดการศึกษาสร้างเครือข่ายด้านประกันคุณภาพการศึกษา

กระบวนการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ยึดหลักการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ดังนี้

๑. ทบทวนข้อมูลย้อนหลัง ๕ ปี โดยใช้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพ คือ ผลการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพระดับหลักสูตร ระดับคณะ วิทยาเขต วิทยาลัย และระดับสถาบัน

๒. สสำรวจความคิดเห็นผู้บริหาร กรรมการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน และเจ้าหน้าที่การประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อวิเคราะห์สภาพแวดล้อมงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย (SWOT Analysis)

๓. แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๔. คณะกรรมการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ ยกร่างแผนยุทธศาสตร์การประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

๕. ประชุมคณะกรรมการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เพื่อจัดทำแผนยุทธศาสตร์การประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

๖. นำแผนยุทธศาสตร์การประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ เข้าสู่ที่ประชุมคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาและสภาวิชาการ

๗. สภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติแผนยุทธศาสตร์การประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ในคราวประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๖๕

สารบัญ

หน้า

บทสรุปผู้บริหาร

ส่วนที่ ๑ บทนำ

๑.๑ พัฒนาการการประกันคุณภาพการศึกษา	๑
๑.๒ โครงสร้างการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษา	๔
๑.๓ ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๙ - ๒๕๖๓	๕
๑.๔ ทิศทางการประกันคุณภาพการศึกษา	๘
๑.๕ การวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างแผนพัฒนามหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) กับแผนยุทธศาสตร์การประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐	๑๘

ส่วนที่ ๒ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมงานประกันคุณภาพการศึกษา

๒.๑ ผลการวิเคราะห์สถานการณ์การประกันคุณภาพการศึกษา (SWOT Analysis)	๑๙
๒.๒ การวิเคราะห์กลยุทธ์จากผล SWOT โดยใช้ TOWS Matrix	๒๑

ส่วนที่ ๓ แผนยุทธศาสตร์การประกันคุณภาพการศึกษา

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐	๒๓
๓.๑ ปรัชญา	๒๓
๓.๒ วิสัยทัศน์	๒๓
๓.๓ พันธกิจ	๒๓
๓.๔ ยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ ตัวชี้วัดและโครงการ	๒๓
๓.๕ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ และโครงการ	๒๖

ส่วนที่ ๔ การแปลงแผนสู่การปฏิบัติ การติดตามและการประเมินผล

๔.๑ การแปลงแผนสู่การปฏิบัติของมหาวิทยาลัย คณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย	๒๙
๔.๒ ประเมินการงบประมาณ	๓๑
๔.๓ การติดตามและการประเมินผล	๓๓

ภาคผนวก

คำสั่ง มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผน ยุทธศาสตร์การประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๖๕ - ๒๕๖๙	๓๕
---	----

ส่วนที่ ๑ บทนำ

๑.๑ พัฒนาการการประกันคุณภาพการศึกษา

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้เริ่มดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยกองวิชาการ สำนักงานอธิการบดีร่วมกับคณะกรรมการจัดการประชุมเสวนาแนวทางการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา ได้จัดให้มีการประชุมเสวนา การประกันคุณภาพการศึกษา โดยการประชาสัมพันธ์สร้างความเข้าใจและชี้แจงถึงความจำเป็นของการประกันคุณภาพการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๒ มีผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยทั้งส่วนกลางและวิทยาเขตเข้าร่วมประชุม โดยอธิการบดีเป็นประธาน นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยยังได้เชิญผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิด้านการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอกมาให้คำปรึกษา ให้ข้อเสนอแนะและแนวทางการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา

การดำเนินการด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ได้ดำเนินการตามระบบประกันคุณภาพการศึกษา ของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ (ทอมก) ซึ่งที่ประชุมเห็นร่วมกันว่าควรดำเนินการให้เป็นไปตามระบบ ซึ่งเหมาะสมกับธรรมชาติของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่ง เวลานั้นเป็นช่วงที่สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) กำลังดำเนินการปรับเกณฑ์มาตรฐานตามองค์ประกอบต่างๆ ของระบบประกันคุณภาพให้เหมาะสมกับการเรียนการจัดการศึกษาของไทย

ระยะที่หนึ่ง คณะกรรมการอำนวยการการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ได้มีมติเห็นชอบให้ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยตามระบบ IPOI คือ ปัจจัยนำเข้า (Input) ปัจจัยกระบวนการ (Process) ปัจจัยผลผลิต (Output) และปัจจัยผลกระทบ (Impact) ประกอบด้วย ๑๒ ปัจจัย ๕๒ เกณฑ์ และ ๕๙ ตัวชี้วัด เกณฑ์เหล่านี้ใช้ประเมินคุณภาพภายใน ครั้งที่ ๑ (๒๕๔๔-๒๕๔๖) ใช้ระบบให้คะแนนเป็น ๓ A (Awareness Attempt and Achievement)

ระยะที่สอง การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ก็ยังใช้ระบบเดิมทุกประการ คือระบบ IPOI คือ ปัจจัยนำเข้า (Input) ปัจจัยกระบวนการ (Process) ปัจจัยผลผลิต (Output) และปัจจัยผลกระทบ (Impact) โดยคณะกรรมการอำนวยการได้ปรับปรุงและพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษามาเป็น ๑๕ ปัจจัย ๕๘ ตัวชี้วัด เกณฑ์เหล่านี้ใช้ประเมินคุณภาพภายใน ครั้งที่ ๒ (๒๕๔๗-๒๕๔๘) ใช้ระบบให้คะแนนเต็ม ๕ คะแนน ระยะนี้เองที่สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) เข้ามาประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอกมหาวิทยาลัย ในรอบที่ ๑ (๘ มีนาคม ๒๕๔๘)

ระยะที่สาม หลังจากที่สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาเข้ามาประเมินคุณภาพภายนอกและรายงานผลการประเมินแล้ว คณะกรรมการดำเนินการการประกันคุณภาพการศึกษา ได้ปรับระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยใหม่ เพื่อให้เรียบง่ายและสะดวกต่อการดำเนินงานของทุกภาคส่วนของมหาวิทยาลัย โดยปรับจากปัจจัยเป็นมาตรฐานตาม สมศ. ประกอบด้วย ๗ มาตรฐาน ผสมผสานจากปัจจัยทั้งหมดเข้ามาอยู่ตามมาตรฐานนั้นๆ ระบบนี้ครอบคลุมการดำเนินการของส่วนงานที่จัดการศึกษาและส่วนงานที่สนับสนุนการศึกษาตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยทุกประการ ดังนี้

มาตรฐานที่ ๑ ด้านคุณภาพบัณฑิต

มาตรฐานที่ ๒ ด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

- มาตรฐานที่ ๓ ด้านการบริการวิชาการและการเผยแผ่พระพุทธศาสนา
- มาตรฐานที่ ๔ ด้านการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม
- มาตรฐานที่ ๕ ด้านการพัฒนาสถาบันและบุคลากร
- มาตรฐานที่ ๖ ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน
- มาตรฐานที่ ๗ ด้านการประกันคุณภาพ

คณะกรรมการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ได้ดำเนินการตรวจสอบและประเมินคุณภาพ การศึกษาภายใน ครั้งที่ ๓ (๒๕๔๙-๒๕๕๐) โดยใช้ระบบ ๗ มาตรฐาน ตามเกณฑ์การประเมินของ สมศ. เพื่อ เตรียมรับการประเมินคุณภาพภายนอก ข้อมูลที่ได้จากการประเมินคุณภาพภายในครั้งนี้ มหาวิทยาลัยใช้เป็น ข้อมูลสำหรับการประเมินคุณภาพภายนอกของ สมศ.ในรอบที่ ๒ (๒๓-๒๕ มกราคม ๒๕๕๑)

ระยะที่สี่ หลังจากที่มหาวิทยาลัยผ่านการประเมินคุณภาพภายนอกในรอบที่สองแล้ว จึงได้ดำเนินการ ประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา โดยคณะกรรมการ ดำเนินการการประกันคุณภาพการศึกษา ได้ปรับระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ของมหาวิทยาลัยเป็น ๙ องค์ประกอบ ๕๖ ตัวบ่งชี้ ใช้ระบบให้คะแนนเต็ม ๓ คะแนน มหาวิทยาลัยดำเนินการการประกันคุณภาพ การศึกษาด้วยระบบนี้ในปีการศึกษา ๒๕๕๐ - ๒๕๕๒ ดังนี้

- องค์ประกอบที่ ๑ ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนการดำเนินการ
- องค์ประกอบที่ ๒ การเรียนการสอน
- องค์ประกอบที่ ๓ กิจกรรมการพัฒนานิสิต
- องค์ประกอบที่ ๔ การวิจัย
- องค์ประกอบที่ ๕ การบริการทางวิชาการแก่สังคม
- องค์ประกอบที่ ๖ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
- องค์ประกอบที่ ๗ การบริหารและการจัดการ
- องค์ประกอบที่ ๘ การเงินและงบประมาณ
- องค์ประกอบที่ ๙ ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

ระยะที่ห้า มหาวิทยาลัยได้จัดทำระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยใช้เกณฑ์ประเมินของ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เป็นหลัก ผสมกับเกณฑ์ประเมินของสำนักงานรับรองมาตรฐานและ ประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ประเมินคุณภาพการศึกษาของส่วนงานจัดการศึกษาทุกส่วนงาน ทั้งส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาครั้งนี้ มี ๙ องค์ประกอบ ๔๒ ตัวบ่งชี้ แบ่งเป็นปัจจัยนำเข้า (Input) ๔ ตัวบ่งชี้ กระบวนการ (Process) ๑๘ ตัวบ่งชี้ และผลผลิต (Output) หรือผลกระทบ (Impact) ๒๐ ตัวบ่งชี้ ใช้ระบบการให้คะแนนเต็ม ๕ คะแนน มหาวิทยาลัยดำเนินการการประกันคุณภาพการศึกษาด้วยระบบนี้ ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๓

ในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ มหาวิทยาลัยผ่านการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสามของสำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) (๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๖) และผ่านการประเมินคุณภาพ การศึกษาภายในจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) (๒๒-๒๕ กันยายน ๒๕๕๖) ตามกฎกระทรวง ว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.๒๕๕๓ ซึ่งกำหนดให้ตรวจสอบคุณภาพ การศึกษาอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกสามปีและเปิดเผยผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาต่อสาธารณชน

ระยะที่หก มหาวิทยาลัยออกข้อบังคับมหาวิทยาลัย ว่าด้วยการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.๒๕๕๗ กำหนดระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

(๑) ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และ (๒) ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก ครอบคลุมพันธกิจทั้ง ๔ ด้านของมหาวิทยาลัย คือ การจัดการเรียนการสอน การวิจัย การให้บริการทางวิชาการ และการทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม สอดคล้องกับปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ ของมหาวิทยาลัย หลักการและแนวทางที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด โดยมีกลไกในการประกันคุณภาพการศึกษา คือ คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย และคณะอนุกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของส่วนงาน

คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยใช้เกณฑ์ประเมินของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เป็นหลัก แบ่งเป็น ๓ ระดับ ได้แก่ (๑) ระดับหลักสูตร (๒) ระดับคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย และ (๓) ระดับสถาบัน ใช้ระบบให้คะแนนเต็ม ๕ คะแนน มหาวิทยาลัยดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาด้วยระบบนี้ ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๗ มีองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ ดังนี้

๑) การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ประกอบด้วย ๖ องค์ประกอบ ๑๔ ตัวบ่งชี้

องค์ประกอบที่ ๑ การกำกับมาตรฐาน

องค์ประกอบที่ ๒ บัณฑิต

องค์ประกอบที่ ๓ นิสิต

องค์ประกอบที่ ๔ อาจารย์

องค์ประกอบที่ ๕ หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน

องค์ประกอบที่ ๖ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

๒) การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย ประกอบด้วยผลการดำเนินงานระดับหลักสูตรและเพิ่มเติม ๕ องค์ประกอบ ๑๓ ตัวบ่งชี้ ดังนี้

องค์ประกอบที่ ๑ การผลิตบัณฑิต

องค์ประกอบที่ ๒ การวิจัย

องค์ประกอบที่ ๓ การบริการวิชาการ

องค์ประกอบที่ ๔ การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ ๕ การบริหารจัดการ

๓) การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับสถาบัน ประกอบด้วยผลการดำเนินงานระดับหลักสูตร ระดับคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย และเพิ่มเติม ๕ องค์ประกอบ ๑๓ ตัวบ่งชี้ ดังนี้

องค์ประกอบที่ ๑ การผลิตบัณฑิต

องค์ประกอบที่ ๒ การวิจัย

องค์ประกอบที่ ๓ การบริการวิชาการ

องค์ประกอบที่ ๔ การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ ๕ การบริหารจัดการ

ระยะที่เจ็ด มหาวิทยาลัยจัดทำตัวบ่งชี้ประกันคุณภาพการศึกษาใหม่เพิ่มเติม ตามมาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งสะท้อนเอกลักษณ์และอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยและสนองตอบนโยบายของประเทศ เป็นตัวบ่งชี้ชนิดผลลัพธ์ แบ่งเป็น ๓ ระดับ ได้แก่ (๑) ระดับหลักสูตร มีตัวบ่งชี้เพิ่มเติม ๑ ตัวบ่งชี้ (๒) ระดับคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย มีตัวบ่งชี้เพิ่มเติม ๗ ตัวบ่งชี้ และ (๓) ระดับมหาวิทยาลัย มีตัวบ่งชี้เพิ่มเติม ๗ ตัวบ่งชี้ เพื่อใช้ประกันคุณภาพการศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๖๒ เป็นต้นไป

ตัวบ่งชี้เพิ่มเติมระดับมหาวิทยาลัย ๗ ตัวบ่งชี้ คือ

๑) หลักสูตรปรับปรุง หรือหลักสูตรใหม่ หรือหลักสูตรไม่มีปริญญา (non degree) ที่เป็นหลัก สูตรบูรณาการระหว่างศาสตร์ หรือหลักสูตร ๒ ปริญญา หรือหลักสูตรข้ามสถาบัน มีผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ชัดเจน

๒) ผลการประเมินบัณฑิตปริญญาตรีที่มีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ สอบผ่านภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีสารสนเทศ

๓) งานวิจัยพัฒนาองค์ความรู้หรือนวัตกรรมทางพระพุทธศาสนาที่มีการนำไปใช้ประโยชน์

๔) ผลการบริการวิชาการที่เสริม สร้างความเข้มแข็งแก่ชุมชน

๕) ผลของการสืบสาน รักษาและต่อยอดศิลปวัฒนธรรมทางพระพุทธ ศาสนาแบบสร้างสรรค์

๖) ผลการดำเนินการเครือข่ายความร่วมมือในประเทศหรือต่างประเทศ

๗) ผลงานด้านการศึกษา วิจัย บริการวิชาการและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมที่ได้รับรางวัลระดับชาติหรือนานาชาติ

๑.๒ โครงสร้างการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษา

๑) โครงสร้างองค์กรงานประกันคุณภาพการศึกษา

๒) โครงสร้างการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษา

๑.๓ ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๙ - ๒๕๖๓

๑) ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๙

การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับสถาบัน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ปีการศึกษา ๒๕๕๙ คณะกรรมการตรวจประเมินได้ดำเนินการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระหว่างวันที่ ๑๖ - ๑๘ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๖๐ ตามกระบวนการในระบบประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยใช้ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับสถาบัน ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ซึ่งประกอบด้วย ๕ องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ ๑ การผลิตบัณฑิต องค์ประกอบที่ ๒ การวิจัย องค์ประกอบที่ ๓ การบริการวิชาการ องค์ประกอบที่ ๔ การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และ องค์ประกอบที่ ๕ การบริหารจัดการ รวมทั้งสิ้น ๑๓ ตัวบ่งชี้

ปีการศึกษา ๒๕๕๙ มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการตามระบบและกลไกประกันคุณภาพการศึกษาตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด ทั้ง ๓ ระดับ

ระดับหลักสูตรมีหลักสูตรเปิดสอนทั้งสิ้น ๕๓ หลักสูตร พบว่า มีหลักสูตรผ่านเกณฑ์กำกับมาตรฐาน ๕๐ หลักสูตร และระดับคุณภาพของหลักสูตรในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย ๓.๐๗

ระดับคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย พบว่าส่วนงานที่มีผลการประเมินระดับดีมาก จำนวน ๑ ส่วนงาน ระดับดี ๒๘ ส่วนงาน ระดับพอใช้ ๔ ส่วนงาน ไม่มีคณะ วิทยาเขต วิทยาลัย ที่มีผลการประเมินในระดับต้องปรับปรุงหรือปรับปรุงเร่งด่วน

ระดับสถาบัน ในภาพรวมอยู่ในระดับดี (๔.๐๔ จากระดับคะแนน ๕) โดยองค์ประกอบที่มีผลการดำเนินงานอยู่ในระดับดีมาก ๓ องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ ๒ การวิจัย (๔.๗๒ คะแนน) องค์ประกอบที่ ๓ การบริการวิชาการ (๕.๐๐ คะแนน) องค์ประกอบที่ ๔ การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม (๕.๐๐ คะแนน) องค์ประกอบที่มีผลการดำเนินการในระดับดี ๑ องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ ๕ การบริหารจัดการ (๓.๖๐ คะแนน) และ องค์ประกอบที่มีผลการดำเนินการในระดับพอใช้ ๑ องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ ๑ การผลิตบัณฑิต (๓.๕๐ คะแนน)

๒) ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๐

การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับสถาบัน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ปีการศึกษา ๒๕๖๐ คณะกรรมการตรวจประเมินได้ดำเนินการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระหว่างวันที่ ๑๐ - ๑๒ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๖๑ ตามกระบวนการในระบบประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยใช้ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับสถาบัน ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ซึ่งประกอบด้วย ๕ องค์กรประกอบ คือ องค์กรประกอบที่ ๑ การผลิตบัณฑิต องค์กรประกอบที่ ๒ การวิจัย องค์กรประกอบที่ ๓ การบริการวิชาการ องค์กรประกอบที่ ๔ การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และ องค์กรประกอบที่ ๕ การบริหารจัดการ รวมทั้งสิ้น ๑๓ ตัวบ่งชี้

ปีการศึกษา ๒๕๖๐ มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการตามระบบและกลไกประกันคุณภาพการศึกษาตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด ทั้ง ๓ ระดับ

ระดับหลักสูตรมีหลักสูตรเปิดสอนทั้งสิ้น ๕๕ หลักสูตร พบว่า มีหลักสูตรผ่านเกณฑ์กำกับมาตรฐาน ๕๕ หลักสูตร และระดับคุณภาพของหลักสูตรในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย ๓.๓๗

ระดับคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย พบว่าส่วนงานที่มีผลการประเมินระดับดีมาก จำนวน ๑ ส่วนงาน ระดับดี ๓๑ ส่วนงาน ไม่มีคณะ วิทยาเขต วิทยาลัย ที่มีผลการประเมินในระดับพอใช้ ระดับต้องปรับปรุงหรือปรับปรุงเร่งด่วน มีส่วนงานระดับวิทยาลัย ๑ ส่วนงาน คือวิทยาลัยพุทธศาสตร์นานาชาติ ใช้เกณฑ์ EdPEX

ระดับสถาบัน ในภาพรวมอยู่ในระดับดี (๔.๑๗ จากระดับคะแนน ๕) โดยองค์กรประกอบที่มีผลการดำเนินงานอยู่ในระดับดีมาก ๑ องค์กรประกอบ คือ องค์กรประกอบที่ ๓ การบริการวิชาการ (๕.๐๐ คะแนน) องค์กรประกอบที่มีผลการดำเนินงานอยู่ในระดับดี ๔ องค์กรประกอบ คือ องค์กรประกอบที่ ๑ การผลิตบัณฑิต (๔.๐๒ คะแนน) องค์กรประกอบที่ ๒ การวิจัย (๔.๔๒ คะแนน) องค์กรประกอบที่ ๔ การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม (๔.๐๐ คะแนน) และองค์กรประกอบที่ ๕ การบริหารจัดการ (๓.๙๗ คะแนน)

๓) ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๑

การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับสถาบัน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ปีการศึกษา ๒๕๖๑ คณะกรรมการตรวจประเมินได้ดำเนินการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระหว่างวันที่ ๑๖ - ๑๘ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๖๒ ตามกระบวนการในระบบประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยใช้ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับสถาบัน ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ซึ่งประกอบด้วย ๕ องค์กรประกอบ คือ องค์กรประกอบที่ ๑ การผลิตบัณฑิต องค์กรประกอบที่ ๒ การวิจัย องค์กรประกอบที่ ๓ การบริการวิชาการ องค์กรประกอบที่ ๔ การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และ องค์กรประกอบที่ ๕ การบริหารจัดการ รวมทั้งสิ้น ๑๓ ตัวบ่งชี้

ปีการศึกษา ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการตามระบบและกลไกประกันคุณภาพการศึกษาตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด ทั้ง ๓ ระดับ

ระดับหลักสูตรมีหลักสูตรเปิดสอนทั้งสิ้น ๑๐๔ หลักสูตร พบว่า มีหลักสูตรผ่านเกณฑ์กำกับมาตรฐาน ๑๐๔ หลักสูตร และระดับคุณภาพของหลักสูตรในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย ๓.๕๔

ระดับคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย พบว่าส่วนงานที่มีผลการประเมินระดับดีมาก ๕ ส่วนงาน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๑๕ ระดับดี ๒๔ ส่วนงาน คิดเป็นร้อยละ ๗๒.๗๓ ระดับพอใช้ ๔ ส่วนงาน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๑๒ มีส่วนงานใช้เกณฑ์ EdPEX ๒ ส่วนงาน คือวิทยาลัยพุทธศาสตร์นานาชาติและวิทยาลัยสงฆ์นครน่าน

ระดับสถาบัน ในภาพรวมอยู่ในระดับดี (๔.๔๔ จากระดับคะแนน ๕) โดยองค์กรประกอบที่มีผลการดำเนินงานอยู่ในระดับดีมาก ๓ องค์กรประกอบ คือ องค์กรประกอบที่ ๒ การวิจัย (๔.๖๖ คะแนน) องค์กรประกอบที่ ๓ การบริการวิชาการ (๕.๐๐ คะแนน) องค์กรประกอบที่ ๔ การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม (๕.๐๐ คะแนน)

องค์ประกอบที่มีผลการดำเนินงานอยู่ในระดับดี ๒ องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ ๑ การผลิตบัณฑิต (๔.๑๔ คะแนน) และองค์ประกอบที่ ๕ การบริหารจัดการ (๔.๓๓ คะแนน)

๔) ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๒

การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับสถาบัน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ปีการศึกษา ๒๕๖๒ คณะกรรมการตรวจประเมินได้ดำเนินการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระหว่างวันที่ ๑๙ - ๒๑ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๖๓ ตามกระบวนการในระบบประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยใช้ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับสถาบัน ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา(สกอ.) ๑๓ ตัวบ่งชี้ และตัวบ่งชี้เพิ่มเติมของมหาวิทยาลัยตามมาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๖๑ จำนวน ๖ ตัวบ่งชี้ ซึ่งประกอบด้วย ๕ องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ ๑ การผลิตบัณฑิต องค์ประกอบที่ ๒ การวิจัย องค์ประกอบที่ ๓ การบริการวิชาการ องค์ประกอบที่ ๔ การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และองค์ประกอบที่ ๕ การบริหารจัดการ รวมทั้งสิ้น ๑๙ ตัวบ่งชี้

มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการตามระบบและกลไกประกันคุณภาพการศึกษาตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด ทั้ง ๓ ระดับ

ระดับหลักสูตรมีหลักสูตรเปิดสอนทั้งสิ้น ๑๒๑ หลักสูตร พบว่า มีหลักสูตรผ่านเกณฑ์กำกับมาตรฐาน ๑๒๑ หลักสูตร และระดับคุณภาพของหลักสูตรในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย ๓.๒๑

ระดับคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย พบว่าส่วนงานที่มีผลการประเมินระดับดีมาก ๖ ส่วนงาน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๗๙ ระดับดี ๒๖ ส่วนงาน คิดเป็นร้อยละ ๖๘.๔๒ ระดับพอใช้ ๖ ส่วนงาน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๗๙

มีส่วนงานใช้เกณฑ์ EdPEx ๒ ส่วนงาน คือ วิทยาลัยพุทธศาสตร์นานาชาติและวิทยาลัยสงฆ์นครน่านฯ

ระดับสถาบัน ผลการประเมินตัวบ่งชี้ สกอ. ๑๓ ตัวบ่งชี้ ในภาพรวมอยู่ในระดับดี (๓.๘๖ จากระดับคะแนน ๕) โดยองค์ประกอบที่มีผลการดำเนินงานอยู่ในระดับดีมาก ๒ องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ ๓ การบริการวิชาการ (๕.๐๐ คะแนน) องค์ประกอบที่ ๔ การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม (๕.๐๐ คะแนน) องค์ประกอบที่มีผลการดำเนินงานอยู่ในระดับดี ๒ องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ ๒ การวิจัย (๓.๗๘ คะแนน) และองค์ประกอบที่ ๕ การบริหารจัดการ (๓.๙๙ คะแนน) องค์ประกอบที่มีผลการดำเนินงานอยู่ในระดับพอใช้ ๑ องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ ๑ การผลิตบัณฑิต (๓.๓๘ คะแนน)

๕) ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๓

การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับสถาบัน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ปีการศึกษา ๒๕๖๓ คณะกรรมการตรวจประเมินได้ดำเนินการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระหว่างวันที่ ๒๖ - ๒๘ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๖๔ ตามกระบวนการในระบบประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยใช้ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับสถาบัน ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา(สกอ.) ๑๓ ตัวบ่งชี้ และตัวบ่งชี้เพิ่มเติมของมหาวิทยาลัยตามมาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๖๑ จำนวน ๗ ตัวบ่งชี้ ซึ่งประกอบด้วย ๕ องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ ๑ การผลิตบัณฑิต องค์ประกอบที่ ๒ การวิจัย องค์ประกอบที่ ๓ การบริการวิชาการ องค์ประกอบที่ ๔ การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และองค์ประกอบที่ ๕ การบริหารจัดการ รวมทั้งสิ้น ๒๐ ตัวบ่งชี้

มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการตามระบบและกลไกประกันคุณภาพการศึกษาตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด ทั้ง ๓ ระดับ

ระดับหลักสูตร หลักสูตรเปิดสอนทั้งสิ้น ๑๔๗ หลักสูตร ทุกหลักสูตรผ่านเกณฑ์กำกับมาตรฐาน โดยมีคุณภาพระดับดีมาก ๒๒ หลักสูตร (ร้อยละ ๑๔.๙๗) ระดับดี ๑๑๕ หลักสูตร (ร้อยละ ๗๘.๒๓) ระดับปานกลาง ๑๐ หลักสูตร (ร้อยละ ๖.๘๐) และระดับคุณภาพของหลักสูตรในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย ๓.๕๘

ระดับคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย มีส่วนงานที่ผลการประเมินระดับดีมาก ๓ ส่วนงาน (ร้อยละ ๗.๘๙) ระดับดี ๓๔ ส่วนงาน (ร้อยละ ๘๙.๔๗) ระดับพอใช้ ๑ ส่วนงาน (ร้อยละ ๒.๖๓)

ส่วนงานจัดการศึกษาในมหาวิทยาลัยใช้เกณฑ์ EdPEX ๒ ส่วนงาน คือวิทยาลัยพุทธศาสตร์ นานาชาติและวิทยาลัยสงฆ์นครน่านเฉลิมพระเกียรติฯ

ระดับสถาบัน ผลการประเมินตัวบ่งชี้ สกอ. ๑๓ ตัวบ่งชี้ ในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก (๔.๕๓ จากคะแนน ๕) โดยองค์ประกอบที่มีผลการดำเนินงานอยู่ในระดับดีมาก ๓ องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ ๓ การบริการวิชาการ (๕.๐๐ คะแนน) องค์ประกอบที่ ๔ การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม (๕.๐๐ คะแนน) และ องค์ประกอบที่ ๕ การบริหารจัดการ (๔.๗๒ คะแนน) องค์ประกอบที่มีผลการดำเนินงานอยู่ในระดับดี ๒ องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ ๑ การผลิตบัณฑิต (๔.๓๑ คะแนน) และองค์ประกอบที่ ๒ การวิจัย (๔.๓๙ คะแนน)

๑.๔ ทิศทางการประกันคุณภาพการศึกษา

๑) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติกับการประกันคุณภาพ

- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้กำหนดจุดมุ่งหมาย และหลักการของการจัดการศึกษา ที่ต้องมุ่งเน้นคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา โดยกำหนดรายละเอียดไว้ในหมวด ๖ มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา มาตรา ๔๗ กำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพภายใน และระบบการประกันคุณภาพภายนอก

การประกันคุณภาพภายใน มาตรา ๔๘ กำหนดให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหาร การศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอกการประกันคุณภาพภายนอก

ขณะที่มาตรา ๔๙ กำหนดให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพศึกษามีฐานะเป็น องค์การมหาชน ทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์วิธีการประเมินคุณภาพภายนอก และทำการประเมินผลการจัดการศึกษา เพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงความมุ่งหมายและหลักการ และแนวการจัดการศึกษาในแต่ละระดับตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้มีการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษา ทุกแห่งอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุก ๕ ปีนับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน

- **หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗**

ประกาศคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา ว่าด้วยเรื่อง หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับกาประกันคุณภาพภายใน ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๓๒(๑) ของกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓ คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ ๕/

๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๙ เดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการอุดมศึกษาในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๔ เดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗ เห็นสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายใน ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗ โดยให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษามีอิสระในการเลือกระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในโดยยึดหลักเสรีภาพทางวิชาการและควมมีอิสระในการดำเนินการของสถานศึกษา ทั้งนี้เพื่อให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับบริบทและเจตนารมณ์ของสถานศึกษาแห่งนั้น และเป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษา เกณฑ์มาตรฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและเตรียมความพร้อมเพื่อรับการประกันคุณภาพนอก

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาเลือกใช้ อาจเป็นระบบที่คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาจัดทำขึ้น หรือเป็นระบบซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับสากลที่สามารถประกันคุณภาพได้ตั้งแต่ระดับหลักสูตร คณะ และสถาบัน เช่น ระบบ AUN-QA หรือระบบ EdPEX หรือเป็นระบบที่สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาพัฒนาขึ้นเอง โดยความเห็นชอบของสภาสถาบัน และนำเสนอคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาพิจารณาให้ความเห็นชอบ แต่ทั้งนี้ไม่ว่าใช้ระบบประกันคุณภาพใดๆ ต้องรายงานผลการประเมินคุณภาพภายในต่อต้นสังกัดและเปิดเผยต่อสาธารณะ เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ และข้อ ๖ แห่งกฎกระทรวงว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓

๒) กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี ฉบับที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๕๑ - ๒๕๖๕)

เป้าหมายของกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ฉบับที่ ๒ เมื่อสิ้นสุดแผนในปี พ.ศ.๒๕๖๕ คือ “การยกระดับคุณภาพอุดมศึกษาไทย เพื่อผลิตและพัฒนาบุคลากรที่มีคุณภาพสามารถปรับตัว สำหรับงานที่เกิดขึ้นตลอดชีวิต พัฒนาศักยภาพอุดมศึกษาในการสร้างความรู้และนวัตกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในโลกาภิวัตน์ สนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืน ของท้องถิ่นไทย โดยใช้กลไกของธรรมาภิบาล การเงิน การกำกับมาตรฐาน และเครือข่าย อุดมศึกษา บนพื้นฐานของเสรีภาพทางวิชาการ ความหลากหลาย และเอกภาพเชิงระบบ”

ภายใต้แผนดังกล่าว ระบุถึงการแก้ปัญหาอุดมศึกษา การไร้ทิศทาง ความซ้ำซ้อน การขาดคุณภาพ การขาดประสิทธิภาพ โดยคณะกรรมการการอุดมศึกษาจัดทำหลักเกณฑ์การกำกับอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งใช้เครื่องมือเชิงนโยบายและการเงินเพื่อผลทางปฏิบัติ ดังนี้

- (๑) ลดเลิกหลักสูตรที่ไม่เป็นที่ต้องการของสังคมและตลาดแรงงาน
- (๒) ลดเลิกคณะและสถาบันที่มีปัญหาคุณภาพอย่างรุนแรง
- (๓) จัดกลไกคณะกรรมการตรวจสอบ และศูนย์สถิติอุดมศึกษาเพื่อประมวลข้อมูลที่ถูกต้องเพื่อดำเนิน

การต่อไป

กลไกการประเมินคุณภาพมาตรฐานการศึกษาเป็นกลไกหลักหนึ่งในการแก้ปัญหาการไร้ทิศทาง ความซ้ำซ้อน การขาดคุณภาพ การขาดประสิทธิภาพ ของอุดมศึกษาได้ ทั้งนี้ ให้มีการสร้างกลไกประเมินคุณภาพ ดังนี้

(๑) สถาบันอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาและผู้ใช้บริการ อุดมศึกษาประเมินสถาบันอุดมศึกษาตามพันธกิจของ ๔ กลุ่มมหาวิทยาลัย

(๒) หลักสูตร กลุ่มมหาวิทยาลัยและสมาคมวิชาชีพ/วิชาการ ร่วมมือกันประเมินหลักสูตร

ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงประสิทธิภาพ หลีกเลี่ยงการประเมินซ้ำซ้อน และมีการวางระบบฐานข้อมูลการประเมิน รวมทั้งกระบวนการนำผลการประเมินมาใช้ประโยชน์ในระยะยาว การประเมินคุณภาพควรนำไปสู่ระบบประกัน

คุณภาพ (Accreditation) ที่นักศึกษาและสาธารณะให้ความเชื่อถือ เป็นฐานและเงื่อนไขในการจัดสรรงบประมาณของรัฐและการสนับสนุนจากภาคเอกชน รวมทั้งการโอนย้ายหน่วยกิต ทั้งนี้ โดยการมีส่วนร่วมของหน่วยงานผู้ทำการประเมินในจำนวนที่เหมาะสม มีอิสระและไม่หวังผลกำไร มีระบบ Peer review เพื่อประกันคุณภาพขั้นต่ำ (Threshold quality) และนำไปสู่การปรับปรุงคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

๓) กรอบทิศทางแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๔

กรอบทิศทางแผนการศึกษาแห่งชาติซึ่งจะเริ่มดำเนินการ ในปี ๒๕๖๐ จะเป็นแผนยุทธศาสตร์ระยะยาวสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ทั้งที่อยู่ในกระทรวงศึกษาธิการและนอกกระทรวงศึกษาธิการ ได้นำไปเป็นกรอบและแนวทางการพัฒนาการศึกษาและการเรียนรู้สำหรับพลเมืองทุกช่วงวัย ตั้งแต่เกิดจนตลอดชีวิต ที่ประชาชนสามารถแสวงหาความรู้และเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง โดยมีเป้าหมายของการพัฒนาการศึกษา ๕ ประการ ได้แก่ การเข้าถึง (Access) ความเท่าเทียม (Equity) คุณภาพ (Quality) ประสิทธิภาพ (Efficiency) และการตอบโจทย์บริบทที่เปลี่ยนแปลง (Relevancy) ภายใต้บริบทเศรษฐกิจและสังคมของประเทศและของโลกที่เป็นพลวัต โดยกำหนดวิสัยทัศน์ของแผนการศึกษาแห่งชาติ (Vision) ที่ให้ความสำคัญกับการสร้างระบบการศึกษาที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นกลไกหลักของการพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของทุนมนุษย์และรองรับการศึกษา การเรียนรู้และความท้าทาย ที่เป็นพลวัตของโลกศตวรรษที่ ๒๑

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพ แผนการศึกษาแห่งชาติมีความคาดหวังของที่จะลดความแตกต่างในคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาระหว่างสถานศึกษา ตลอดจนการเพิ่มโอกาสและความเสมอภาคในการเข้าถึงบริการการศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐาน โดยมีเป้าหมายสุดท้ายของแผนการศึกษาแห่งชาติอยู่ที่ระบบการศึกษาที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ สามารถเป็นกลไกในการพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของทุนมนุษย์ (Productivity) ที่ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาประเทศ เพื่อให้ประเทศสามารถก้าวข้ามกับดักของประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้วอย่างยั่งยืน ภายใต้พลวัตของโลกศตวรรษที่ ๒๑ ทั้งนี้ได้กำหนดปัจจัย/เงื่อนไขความสำเร็จ (Key Success Factors) ประการหนึ่งคือ ระบบข้อมูลและสารสนเทศที่บูรณาการและเชื่อมโยงกับระบบการประกันคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอกผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการรายงานต่อสาธารณชนจะเป็นกลไกในการสร้างการรับรู้ของผู้จัดการศึกษาและผู้เรียน เพื่อการปรับปรุงประสิทธิภาพ การบริหารจัดการ และความรับผิดชอบต่อผู้เรียน ผ่านระบบการกำกับ ตรวจสอบ ติดตามและประเมินผล

มียุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา คือ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการระบบข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการศึกษา ในยุทธศาสตร์นี้ มีมาตรการคือ (๑) ออกแบบและพัฒนาโครงสร้างระบบข้อมูลและสารสนเทศ ภายในหน่วยงานและระหว่างหน่วยงาน เพื่อการกำกับ ติดตามประเมินผล การบริหารจัดการ และการตัดสินใจเชิงนโยบายของผู้บริหาร (๒) พัฒนาระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่บูรณาการและเชื่อมโยงกับระบบการประกันคุณภาพภายใน การประเมินคุณภาพภายนอก การติดตามประเมินผล ของหน่วยงานส่วนกลางและส่วนภูมิภาค และ (๓) เตรียมการจัดตั้งหน่วยงานกลางด้านการบริหารและการจัดการระบบข้อมูลและสารสนเทศแบบบูรณาการตลอดทุกช่วงวัย ของทุกหน่วยงาน

ตัวชี้วัดของยุทธศาสตร์ที่ ๑ มีจำนวน ๔ ตัว คือ

(๑) มีโครงสร้างระบบข้อมูลสารสนเทศ ที่บูรณาการและเชื่อมโยง มีความถูกต้อง รวดเร็ว ทันเวลา และเข้าถึงได้ตลอดเวลา

(๒) จำนวนสถานศึกษาที่มีระบบข้อมูลและสารสนเทศที่ครบถ้วน ถูกต้องและสามารถเข้าถึงได้

(๓) แผนและขั้นตอนการจัดตั้งหน่วยงานกลาง

(๔) ร่างกฎหมายจัดตั้งหน่วยงานกลาง

๔) กรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๗๙)

ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี เป็นกรอบการพัฒนาประเทศระยะยาว มีวิสัยทัศน์ว่า “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุขและตอบสนองต่อการบรรลุซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้วและสร้างความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและเป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ ด้านความมั่นคง (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๕) เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (Education Criteria for Performance Excellence : EdPEX)

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ตระหนักถึงความสำคัญของการสร้างความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการนำเกณฑ์พัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ ไปใช้ในการพัฒนาองค์การทางการศึกษา เพื่อการพัฒนาอย่างก้าวกระโดด โดยการนำเกณฑ์ Education Criteria for Performance Excellence ไปใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารองค์การเพื่อพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการองค์การทางการศึกษาที่จะเอื้อต่อการพัฒนากระบวนการหลักรวมทั้งส่งผลถึงผลลัพธ์ที่เป็นจริงสำหรับการระบุโอกาสในการพัฒนาอย่างมีบูรณาการ

นอกจากนี้ คณะกรรมการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๕๗ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๔ กันยายน พ.ศ.๒๕๕๗ ได้ออกประกาศคณะกรรมการการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายใน ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗ โดยให้สถานศึกษามีอิสระในการเลือกระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในโดยยึดหลักเสรีภาพทางวิชาการและควมมีอิสระในการดำเนินการของสถานศึกษา ซึ่งระบบการประกันคุณภาพการศึกษาที่เลือกใช้อาจเป็นระบบที่คณะกรรมการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษาจัดทำขึ้น หรือเป็นที่ยอมรับในระดับสากล เช่น EdPEX

จากความสำคัญของการพัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศด้วยเกณฑ์ EdPEX และการมีอิสระของระบบประกันคุณภาพการศึกษาที่กล่าวมาข้างต้น สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงได้จัดทำ "แผนการดำเนินการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศด้วยเกณฑ์ EdPEX (iCAD - Action Plan Model : สสส)" ระหว่างปี พ.ศ.๒๕๕๘ - ๒๕๖๒ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนา สนับสนุนการดำเนินการและเผยแพร่เกณฑ์ EdPEX ไปสู่สถาบันอุดมศึกษาภายในสังกัดทั้ง ๑๕๐ แห่ง พร้อมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันที่มีความพร้อมในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาไปสู่ความเป็นเลิศ

โดยได้จัดการประชุมชี้แจงถึงแผนการขับเคลื่อนฯ ดังกล่าว ในการประชุมชี้แจง เรื่อง “แนวทางการนำเกณฑ์ EdPEX ไปใช้ในการพัฒนาองค์การทางการศึกษา (Introduction for EdPEX)” วันพุธที่ ๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๘ ณ ห้องประชุมศาสตราจารย์ประเสริฐ ณ นคร ชั้น ๓ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ในปี พ.ศ.๒๕๖๔ สถาบันอุดมศึกษา ๓๙ แห่ง ได้นำเกณฑ์ EdPEX ไปใช้ในการพัฒนาองค์การทางการศึกษา โดยเป็นการนำไปใช้เพียงในระดับคณะ ๙ แห่ง ใช้ในระดับสถาบัน ๓๐ แห่ง ทั้งนี้ มหาวิทยาลัย

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยได้นำเกณฑ์นี้มาใช้ในวิทยาลัย ๒ แห่ง คือ วิทยาลัยพุทธศาสตร์นานาชาติ และวิทยาลัยสงฆ์นครน่านเฉลิมพระเกียรติฯ

๖) เครือข่ายการประกันคุณภาพมหาวิทยาลัยอาเซียน (ASEAN University Network Quality Assurance : AUNQA)

เครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน เป็นความร่วมมือของสถาบันอุดมศึกษาระหว่างประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หรืออาเซียน มีจุดมุ่งหมายในการจัดตั้งเพื่อส่งเสริมความร่วมมือทางด้านการศึกษ อันเป็นกลไกสำคัญในการสร้างรากฐานให้กับสังคมและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในภูมิภาค ก่อตั้งขึ้นเมื่อเดือนพฤศจิกายน ค.ศ ๑๙๙๕ (พ.ศ.๒๕๓๘) รวม ๑๓ สถาบัน ต่อมาได้ขยายความร่วมมือระหว่างอาเซียนเพิ่มมากขึ้น ทำให้สมาชิกเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียนเพิ่มจำนวนเป็น ๒๖ สถาบัน จาก ๑๐ ประเทศอาเซียน โดยสำนักงานเลขาธิการเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (AUN Secretariat) ตั้งอยู่ที่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ประเทศไทย ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาไทยที่เข้าเป็นสมาชิกมี ๔ มหาวิทยาลัย คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยบูรพา และมหาวิทยาลัยมหิดล AUN-QA ได้เปิดรับสมาชิกสมทบ (Associate Membership) ตั้งแต่ต้นปี พ.ศ.๒๕๕๖ นับถึงปัจจุบันมีสมาชิกสมทบทั้งสิ้น ๒๗ มหาวิทยาลัย จาก ๗ ประเทศอาเซียน

การประกันคุณภาพมหาวิทยาลัยอาเซียน (ASEAN University Network Quality Assurance : AUNQA) ประกอบด้วย ๓ มิติ คือ

- (๑) Strategic เป็นการประกันคุณภาพระดับสถาบันการศึกษา
- (๒) Systemic เป็นการประกันคุณภาพระบบการประกันคุณภาพภายใน
- (๓) Tactical เป็นการประกันคุณภาพระดับโปรแกรมหรือระดับหลักสูตร

รูปแบบการประกันคุณภาพระดับโปรแกรมหรือระดับหลักสูตรเน้นที่การจัดการเรียนการสอนโดยพิจารณาคุณภาพภายใน ๓ มิติ คือ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิต/ผลลัพธ์ โดยมีรูปแบบเริ่มจากผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่จะให้เกิดกับตัวผู้เรียน การแปลงผลการเรียนรู้ที่คาดหวังไปสู่โปรแกรมการศึกษาและวิธีที่จะทำให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ผ่านกลยุทธ์การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การประเมินคุณภาพระดับโปรแกรมการศึกษาของ AUNQA ใช้ระบบการประเมินจากคะแนนเต็ม ๗ ในลักษณะ Rating scale เกณฑ์การประเมินคุณภาพระดับโปรแกรมหรือระดับหลักสูตรการศึกษา ประกอบด้วย เกณฑ์ AUN-QA (Version ๔.๐) จำนวน ๘ ข้อ และในแต่ละเกณฑ์ยังประกอบด้วยเกณฑ์การพิจารณาย่อยๆ ๕๓ ตัวบ่งชี้ เกณฑ์หลักในการประเมินคุณภาพ มีดังนี้

(๑) Expected Learning Outcomes	จำนวน ๕ ตัวบ่งชี้
(๒) Programme Structure and Content	จำนวน ๗ ตัวบ่งชี้
(๓) Teaching and Learning Approach	จำนวน ๖ ตัวบ่งชี้
(๔) Student Assessment	จำนวน ๗ ตัวบ่งชี้
(๕) Academic Staff	จำนวน ๘ ตัวบ่งชี้
(๖) Student Support Services	จำนวน ๖ ตัวบ่งชี้
(๗) Facilities and Infrastructure	จำนวน ๙ ตัวบ่งชี้
(๘) Output and Outcomes	จำนวน ๕ ตัวบ่งชี้

๗) แผนพัฒนามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในช่วงแผนพัฒนาการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

แผนพัฒนามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) มีวิสัยทัศน์ว่า “มหาวิทยาลัยที่จัดการศึกษาพระพุทธศาสนาบูรณาการกับศาสตร์ สมัยใหม่และสร้างพุทธนวัตกรรมเพื่อพัฒนาจิตใจและสังคม” ประกอบด้วยยุทธศาสตร์ ๕ ยุทธศาสตร์ คือ (๑) จัด การศึกษาพัฒนาบัณฑิตให้มีสติปัญญาและคุณธรรม (๒) พัฒนางานวิจัยและสร้างพุทธนวัตกรรมให้มีคุณภาพทั้ง ในระดับชาติและนานาชาติ (๓) บริการวิชาการด้านพระพุทธศาสนาเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนชุมชน วัด ท้องถิ่น และสังคมให้เกิดสันติสุข (๔) อนุรักษ์สืบสานส่งเสริมพระพุทธศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่าง ยั่งยืน และ (๕) พัฒนาระบบการบริหารจัดการองค์กรตามหลักธรรมาภิบาล

ในยุทธศาสตร์กำหนดเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และกลยุทธ์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ จัดการศึกษาพัฒนาบัณฑิตให้มีสติปัญญาและคุณธรรม ประกอบด้วย ๔ เป้าประสงค์

เป้าประสงค์ที่ ๑.๑ บัณฑิตมีคุณลักษณะทางสติปัญญาและคุณธรรม มีตัวชี้วัดของเป้าประสงค์

๔ ตัวชี้วัด คือ

๑.๑.๑ จำนวนนิสิตที่ได้รับการยกย่อง หรือได้รับรางวัลระดับชาติหรือนานาชาติ

๑.๑.๒ คะแนนเฉลี่ยการประเมินคุณลักษณะทางสติปัญญาและคุณธรรมตามที่มหาวิทยาลัย

กำหนด

๑.๑.๓ ระดับคะแนนความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตต่อคุณภาพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ

ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

๑.๑.๔ ระดับผลการประเมินบัณฑิตที่มีความรู้ และประยุกต์ใช้หลักพุทธธรรม

มีกลยุทธ์ ๒ กลยุทธ์ ได้แก่

๑.๑.๑ ส่งเสริม สนับสนุนให้สนธิ ติมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมกับเครือข่ายในประเทศและต่าง

ประเทศ

๑.๑.๒ ส่งเสริม สนับสนุนให้ส่วนงานจัดการศึกษาดำเนินการพัฒนาบัณฑิตให้มีคุณ ภาพและ

คุณธรรม

เป้าประสงค์ที่ ๑.๒ หลักสูตรมีการบูรณาการหลักพระพุทธศาสนากับศาสตร์สมัยใหม่ มี

ตัวชี้วัดของเป้าประสงค์ ๔ ตัวชี้วัด คือ

๑.๒.๑ สัดส่วนหน่วยกิตของวิชาที่มุ่งเน้นการศึกษาหลักศาสนา หรือนำหลักศาสนามาบูรณาการ

๑.๒.๒ จำนวนของหลักสูตรที่ได้รับการพัฒนาเป็นหลักสูตรออนไลน์

๑.๒.๓ จำนวนหลักสูตรที่มีการนำองค์ความรู้หรือพุทธนวัตกรรมไปใช้เพื่อพัฒนาจิตใจและสังคม

๑.๒.๔ ร้อยละของหลักสูตรนานาชาติที่มีการนำองค์ความรู้ หรือพุทธนวัตกรรมไปใช้เพื่อพัฒนา

จิตใจและสังคม

มีกลยุทธ์ ๒ กลยุทธ์ ได้แก่

๑.๒.๑ พัฒนา หรือปรับปรุงหลักสูตรให้บูรณาการพระพุทธศาสนากับศาสตร์สมัยใหม่ รวมถึง

สนับสนุนให้พัฒนาหลักสูตรนานาชาติ และหลักสูตรออนไลน์ให้เพิ่มมากขึ้น

๑.๒.๒ ส่งเสริม สนับสนุนหลักสูตรให้นำองค์ความรู้ หรือพุทธนวัตกรรมไปใช้เพื่อพัฒนาจิตใจ

และสังคม

เป้าประสงค์ที่ ๑.๓ อาจารย์มีความรู้ความเชี่ยวชาญในศาสตร์และสามารถบูรณาการพุทธ

นวัตกรรมกับกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสม มีตัวชี้วัดของเป้าประสงค์ ๔ ตัวชี้วัด คือ

๑.๓.๑ ร้อยละของอาจารย์ที่มีคุณวุฒิทางศาสนาหรือเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านศาสนาหรือพัฒนาคุณธรรม
 ๑.๓.๒ ร้อยละของอาจารย์ที่มีผลงานทางวิชาการที่ตีพิมพ์เผยแพร่ระดับชาติหรือนานาชาติ
 ๑.๓.๓ ระดับความสำเร็จของอาจารย์ที่จัดกระบวนการเรียนรู้และบูรณาการหลักพระพุทธศาสนา
 มุ่งผลสัมฤทธิ์ตามคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์

๑.๓.๔ ร้อยละของอาจารย์ที่มีทักษะด้านภาษาต่างประเทศและทักษะเทคโนโลยี

มีกลยุทธ์ ๔ กลยุทธ์ ได้แก่

๑.๓.๑ พัฒนาระบบและกลไกเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนอาจารย์ให้มีคุณวุฒิ หรือ ความเชี่ยวชาญด้านพระพุทธศาสนา

๑.๓.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์พัฒนาศักยภาพเพื่อสร้างผลงานทางด้านวิชาการในระดับชาติหรือนานาชาติ

๑.๓.๓ พัฒนาศักยภาพอาจารย์ในการจัดกระบวนการเรียนรู้และส่งเสริมการบูรณาการการจัดการเรียนการสอนเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์

๑.๓.๔ พัฒนา และยกระดับศักยภาพอาจารย์ให้มีความเชี่ยวชาญด้านภาษาต่างประเทศและเทคโนโลยี

เป้าประสงค์ที่ ๑.๔ ทรัพยากรทางการศึกษาและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีตัวชี้วัด ๔ ตัวชี้วัด ได้แก่

๑.๔.๑ ร้อยละของหลักสูตรที่มีทรัพยากรการเรียนรู้และสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการศึกษา

๑.๔.๒ ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อทรัพยากรทางการเรียนรู้และสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการศึกษาทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ

๑.๔.๓ จำนวนรายวิชาที่ผลิตและใช้สื่อการเรียนรู้ออนไลน์

๑.๔.๔ ผลรวมคะแนนถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการที่เกิดจากความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในเครือข่ายเพื่อการพัฒนาปัญญาและคุณธรรมด้วยหลักศาสนาทั้งในระดับชาติและนานาชาติ

มีกลยุทธ์ ๓ กลยุทธ์ ได้แก่

๑.๔.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนส่วนงานจัดการศึกษาให้พัฒนาทรัพยากรการเรียนรู้ให้เพียงพอและมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม

๑.๔.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนอาจารย์ให้ผลิตและใช้สื่อการเรียนรู้ออนไลน์ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ

๑.๔.๓ สร้างภาคีเครือข่ายความร่วมมือเพื่อผลิตผลงานทางวิชาการทั้งในระดับชาติและนานาชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนางานวิจัยและสร้างพุทธรณวัตกรรมการมีคุณภาพทั้งในระดับชาติและนานาชาติ ประกอบด้วย ๔ เป้าประสงค์

เป้าประสงค์ที่ ๒.๑ มีระบบและกลไกการส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารงานวิจัยที่ได้มาตรฐาน มีตัวชี้วัด ๑ ตัวชี้วัด ได้แก่

๒.๑.๑ ร้อยละของส่วนงานที่มีการดำเนินงานตามระบบและกลไกในการส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารงานวิจัยที่ได้มาตรฐาน

กลยุทธ์ ๑ กลยุทธ์ ได้แก่

๒.๑.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ส่วนงานดำเนินงานตามระบบและกลไกในการบริหารงานวิจัยที่ได้มาตรฐาน

เป้าประสงค์ที่ ๒.๒ ผลงานวิจัย และ หรือ นวัตกรรมที่พัฒนาปัญญาและคุณธรรม
มีตัวชี้วัด ๓ ตัวชี้วัด ได้แก่

๒.๒.๑ ร้อยละของผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ หรือพหุชนวัตกรรมที่ส่งผลต่อการพัฒนาจิตใจ
และสังคมอย่างยั่งยืน

๒.๒.๒ จำนวนหนังสือ หรือ สื่อสร้างสรรค์ที่เป็นผลผลิตจากงานวิจัยและนวัตกรรมเชิงพื้นที่ ที่
นำเสนอสู่สาธารณะ

๒.๒.๓ ร้อยละของงบประมาณวิจัย และ หรือ บริการวิชาการที่ได้รับจากภายนอก เพื่อดำเนิน
โครงการเกี่ยวกับการพัฒนาปัญญาและคุณธรรมด้วยหลักศาสนา

มีกลยุทธ์ ๑ กลยุทธ์ ได้แก่

๒.๒.๑ ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาอาจารย์ และ/หรือ นักวิจัย ให้มีศักยภาพ เพื่อรับการสนับสนุน
ทุนวิจัยจากภายนอก ผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์และพหุชนวัตกรรม ที่มีคุณภาพเพื่อพัฒนาจิตใจและสังคม

เป้าประสงค์ที่ ๒.๓ ผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ หรือพหุชนวัตกรรมได้รับการตีพิมพ์ หรือเผย
แพร่ในระดับชาติหรือนานาชาติ มีตัวชี้วัด ๒ ตัวชี้วัด ได้แก่

๒.๓.๑ ร้อยละของอาจารย์และนักวิจัยที่มีผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์หรือพหุชนวัตกรรมใน
ระดับชาติ หรือนานาชาติ

๒.๓.๒ ร้อยละของผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์หรือพหุชนวัตกรรมที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่ได้
รับการยอมรับในระดับชาติ หรือนานาชาติ

มีกลยุทธ์ ๒ กลยุทธ์ ได้แก่

๒.๓.๑ ส่งเสริม สนับสนุนให้อาจารย์และนักวิจัยมีผลงานการวิจัย งานสร้างสรรค์ หรือพหุ
ชนวัตกรรมในระดับชาติ หรือนานาชาติ

๒.๓.๒ ส่งเสริม สนับสนุน การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์หรือพหุชนวัตกรรมใน
ระดับชาติหรือนานาชาติ

เป้าประสงค์ที่ ๒.๔ ผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ หรือพหุชนวัตกรรมได้รับการอ้างอิงหรือนำไปใช้
ประโยชน์ในระดับชาติหรือนานาชาติ มีตัวชี้วัด ๓ ตัวชี้วัด ได้แก่

๒.๔.๑ ผลรวมคะแนนถ่วงน้ำหนักของจำนวนบุคลากรที่มีบทบาทหรือผลงานที่ได้รับการอ้างอิง
หรือนำไปใช้เป็นต้นแบบเพื่อพัฒนาต่อยอดหรือได้รับรางวัลในการพัฒนาจิตใจ สติปัญญาและพฤติกรรมของ
ประชาชน

๒.๔.๒ ร้อยละของผลงานวิจัยงานสร้างสรรค์หรือพหุชนวัตกรรมเชิงบูรณาการที่ได้รับการอ้างอิง
หรือนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาจิตใจเพื่อขับเคลื่อนชุมชนสังคมและสิ่งแวดล้อมสู่การมีชีวิตที่ดีขึ้นในระดับ
นานาชาติ

๒.๔.๓ จำนวนโครงการวิจัยที่อาจารย์และนักวิจัยไทยดำเนินการร่วมกับนักวิจัยชาวต่างประเทศ

มีกลยุทธ์ ๒ กลยุทธ์ ได้แก่

๒.๔.๑ สร้างและพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อใช้ในเผยแพร่และอ้างอิงรวมถึงการสืบค้นข้อมูลงาน
วิจัยงานสร้างสรรค์และพหุชนวัตกรรม

๒.๔.๒ สร้างภาคีเครือข่ายความร่วมมือด้านการวิจัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ บริการวิชาการด้านพระพุทธศาสนาเพื่อส่งเสริมและสนับสนุน ชุมชน วัดท้องถิ่น และสังคมให้เกิดสันติสุข ประกอบด้วย ๒ เป้าประสงค์

เป้าประสงค์ที่ ๓.๑ ความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือเพื่อพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน มีตัวชี้วัด ๒ ตัวชี้วัด ได้แก่

๓.๑.๑ ระดับความสำเร็จของการดำเนินงานตามระบบและกลไกการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือเพื่อพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน

๓.๑.๒ ระดับความสำเร็จของการดำเนินงานเครือข่ายความร่วมมือที่นำหลักพุทธธรรมไปใช้ประโยชน์จนเกิดชุมชนสันติสุขอย่างยั่งยืน

มีกลยุทธ์ ๒ กลยุทธ์ ได้แก่

๓.๑.๑ ส่งเสริม และสนับสนุนการพัฒนาระบบและกลไกในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน

๓.๑.๒ สร้างและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือให้นำหลักพุทธธรรมไปใช้ประโยชน์จนเกิดชุมชนสันติสุขอย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์ที่ ๓.๒ ผลงานบริการวิชาการด้านพระพุทธศาสนาที่บูรณาการกับพันธกิจเพื่อพัฒนา วัด ชุมชนท้องถิ่น และสังคมสันติสุขอย่างยั่งยืน มีตัวชี้วัด ๑ ตัวชี้วัด ได้แก่

๓.๒.๑ จำนวนผลงานบริการวิชาการด้านพระพุทธศาสนาที่บูรณาการกับพันธกิจเพื่อพัฒนาชุมชน วัด ท้องถิ่นและสังคมสันติสุขอย่างยั่งยืน

มีกลยุทธ์ ๑ กลยุทธ์ ได้แก่

๓.๒.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการบริการวิชาการด้านพระพุทธศาสนาที่บูรณาการกับพันธกิจเพื่อพัฒนาชุมชน วัด ท้องถิ่น และสังคมสันติสุขอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ อนุรักษ์ สืบสาน ส่งเสริม พระพุทธศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน ประกอบด้วย ๒ เป้าประสงค์

เป้าประสงค์ที่ ๔.๑ พุทธนวัตกรรมการเกิดจากความร่วมมือของภาคีเครือข่าย ชุมชน วัด และท้องถิ่นในการอนุรักษ์ สืบสาน ส่งเสริม พระพุทธศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น มีตัวชี้วัด ๑ ตัวชี้วัด ได้แก่

๔.๑.๑ จำนวนพุทธนวัตกรรมการเกิดจากความร่วมมือของภาคีเครือข่าย ชุมชน วัด และท้องถิ่นในการอนุรักษ์ สืบสาน ส่งเสริม พระพุทธศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

มีกลยุทธ์ ๑ กลยุทธ์ ได้แก่

๔.๑.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการอนุรักษ์ สืบสาน ส่งเสริม พระพุทธศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

เป้าประสงค์ที่ ๔.๒ ผลการดำเนินงานร่วมกับภาคีเครือข่าย ชุมชน วัด และท้องถิ่น ด้านการอนุรักษ์ สืบสาน ส่งเสริม พระพุทธศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และ ภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน มีตัวชี้วัด ๑ ตัวชี้วัด ได้แก่

๔.๒.๑ จำนวนผลการดำเนินงานร่วมกับภาคีเครือข่าย ชุมชนและวัด ด้านการอนุรักษ์ สืบสาน ส่งเสริมพระพุทธศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ส่งผลต่อการพัฒนา ชุมชน วัด ท้องถิ่น และสังคมอย่างยั่งยืน

มีกลยุทธ์ ๑ กลยุทธ์ ได้แก่

๔.๒.๑ ส่งเสริมการดำเนินงานร่วมกับภาคีเครือข่ายชุมชนและวัด ด้านการอนุรักษ์ สืบสาน ส่งเสริมพระพุทธศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ส่งผลต่อการพัฒนา วัด ชุมชน ท้องถิ่น และสังคมอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาระบบการบริหารจัดการองค์กรตามหลักธรรมาภิบาล ประกอบด้วย ๓ เป้าประสงค์

เป้าประสงค์ที่ ๕.๑ มีระบบการบริหารจัดการด้วยรูปแบบมหาวิทยาลัยสีเขียว (Green University) มีตัวชี้วัด ๒ ตัวชี้วัด ได้แก่

๕.๑.๑ ร้อยละของส่วนงานที่มีภาพลักษณ์ มหาวิทยาลัยพระพุทธศาสนาสีเขียว มีบรรยากาศร่มรื่น ที่เอื้อต่อการศึกษาทั้งทางด้านปริยัติ ปฏิบัติ และการเผยแผ่พระพุทธศาสนา

๕.๑.๒ ระดับความสำเร็จของการใช้พลังงานทดแทน การบำบัดของเสียด้วยการลดการใช้ การใช้ซ้ำ และการแปรสภาพกลับมาใช้ใหม่

มีกลยุทธ์ ๒ กลยุทธ์ ได้แก่

๕.๑.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนให้มหาวิทยาลัยมีภาพลักษณ์ มหาวิทยาลัยพระพุทธศาสนาสีเขียว มีบรรยากาศร่มรื่น ที่เอื้อต่อการศึกษาทั้งทางด้านปริยัติ ปฏิบัติ และการเผยแผ่พระพุทธศาสนา

๕.๑.๒ ส่งเสริม สนับสนุนให้มหาวิทยาลัย ใช้พลังงานทดแทนที่สะอาด และบำบัดของเสีย ด้วยการลดการใช้ การใช้ซ้ำ และการแปรสภาพกลับมาใช้ใหม่

เป้าประสงค์ที่ ๕.๒ มีการบริหารจัดการด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย มีตัวชี้วัด ๒ ตัวชี้วัด ได้แก่

๕.๒.๑ จำนวนระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้ในการบริหารจัดการองค์กร

๕.๒.๒ ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการองค์กรโดยใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

มีกลยุทธ์ ๒ กลยุทธ์ ได้แก่

๕.๒.๑ พัฒนาระบบ กลไก และเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๒.๒ ส่งเสริม สนับสนุน และยกระดับการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการองค์กรให้มีประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์ที่ ๕.๓ มีระบบการบริหารจัดการองค์กรวิถีพุทธ มีตัวชี้วัด ๓ ตัวชี้วัด ได้แก่

๕.๑.๑ ระดับความสำเร็จของส่วนงานที่นำหลักพระพุทธศาสนามาใช้ในการบริหารจัดการองค์กร

๕.๑.๒ ร้อยละความสำเร็จการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานด้วยหลักธรรมาภิบาลของทุกส่วนงาน

๕.๑.๓ ร้อยละของส่วนงานจัดการศึกษาได้รับการพัฒนาการบริหารองค์กรสู่ความเป็นเลิศ

มีกลยุทธ์ ๓ กลยุทธ์ ได้แก่

๕.๑.๑ พัฒนาและส่งเสริมการนำหลักพระพุทธศาสนามาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการองค์กร

๕.๑.๒ ส่งเสริมและพัฒนาระบบและกลไกการบริหารจัดการองค์กรตามหลักธรรมาภิบาล

๕.๑.๓ ส่งเสริม สนับสนุนส่วนงานจัดการศึกษาเข้าสู่ระบบเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ

๑.๕ การวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างแผนพัฒนามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) กับแผนยุทธศาสตร์ การประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐

<p>แผนพัฒนา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)</p>	<p>แผนยุทธศาสตร์การประกันคุณภาพการศึกษา (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)</p>
<p>ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาระบบการบริหารจัดการ องค์กรตามหลักธรรมาภิบาล เป้าประสงค์ที่ ๕.๓ มีระบบการบริหารจัดการองค์ กรวิถีพุทธ</p> <p>๕.๑.๑ ระดับความสำเร็จของส่วนงานที่นำหลัก พระพุทธศาสนาใช้ในการบริหารจัดการองค์กร</p> <p>๕.๑.๒ ร้อยละความสำเร็จการติดตามและ ประเมินผลการทำงานด้วยหลักธรรมาภิบาลของทุก ส่วนงาน</p> <p>๕.๑.๓ ร้อยละของส่วนงานจัดการศึกษาได้รับ การพัฒนาการบริหารองค์กรสู่ความเป็นเลิศ</p>	<p>ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาระบบการบริหาร คุณภาพการศึกษาเข้าสู่มาตรฐานสากล เป้าประสงค์ที่ ๑.๑ ระบบการบริหาร คุณภาพการศึกษาที่ได้มาตรฐานสากล</p> <p>กลยุทธ์ที่ ๑ ยกระดับส่วนงานจัดการศึกษา ให้เข้าสู่ระบบบริหารคุณภาพการศึกษาตาม มาตรฐานสากล</p> <p>กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อ รองรับการประกันคุณภาพการศึกษา</p>
<p>มีกลยุทธ์ ๓ กลยุทธ์ ได้แก่</p> <p>๕.๑.๑ พัฒนาและส่งเสริมการนำหลัก พระพุทธศาสนาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการ องค์กร</p> <p>๕.๑.๒ ส่งเสริมและพัฒนาระบบและกลไกการ บริหารจัดการองค์กรตามหลักธรรมาภิบาล</p> <p>๕.๑.๓ ส่งเสริม สนับสนุนส่วนงานจัดการ ศึกษาเข้าสู่ระบบเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการ ดำเนินการที่เป็นเลิศ</p>	<p>ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาบุคลากรให้มี ความเชี่ยวชาญด้านการประกันคุณภาพการศึกษา เป้าประสงค์ที่ ๒.๑ บุคลากรได้รับการ พัฒนาให้มีความเชี่ยวชาญด้านการประกันคุณภาพ การศึกษา</p> <p>กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ บุคลากรมีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับเกณฑ์คุณภาพ การศึกษาตามมาตรฐานสากล</p>
	<p>ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาเครือข่ายด้านการ ประกันคุณภาพการศึกษา เป้าประสงค์ที่ ๓.๑ เครือข่ายได้รับการ ยกระดับให้สามารถตอบโจทย์การประกันคุณภาพ การศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>กลยุทธ์ที่ ๔ กระตุ้นให้ส่วนงานจัด การศึกษาสร้างเครือข่ายด้านประกันคุณภาพ การศึกษา</p>

ส่วนที่ ๒

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมการประกันคุณภาพการศึกษา

การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙ ใช้กระบวนการวิเคราะห์ทางยุทธศาสตร์ เพื่อทราบถึงปัจจัยหรือสภาวะแวดล้อมภายนอก ซึ่งก่อให้เกิดโอกาสและข้อจำกัดต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย รวมทั้งเพื่อทราบถึงทรัพยากรและความสามารถที่มีอยู่ในองค์กรซึ่งเป็นจุดแข็งจุดอ่อน ในที่สุดจะทำให้ทราบสถานการณ์การประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยในปัจจุบัน โดยใช้การวิเคราะห์ SWOT เป็นเครื่องมือ

จุดแข็ง (Strengths) หมายถึง สิ่งที่หน่วยงานมีความโดดเด่น หรือสามารถทำได้ดีกว่าคู่แข่งชั้นพิจารณาจากความสามารถ ทรัพยากร หรือปัจจัยอื่นๆ ภายในองค์กร

จุดอ่อน (Weakness) หมายถึง สิ่งที่หน่วยงานจะต้องมีการพัฒนา ปรับปรุง หรือแก้ไข

โอกาส (Opportunities) หมายถึง ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อในทางบวกต่อองค์กร ช่วยส่งเสริมให้การดำเนินงานขององค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

อุปสรรคหรือข้อจำกัดหรือภัยคุกคาม (Threats) หมายถึง ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อองค์กร

๒.๑ ผลการวิเคราะห์สถานการณ์การประกันคุณภาพการศึกษา (SWOT Analysis)

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทบทวนผลการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ปีการศึกษา ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙ และระดมความคิดเห็นของผู้บริหารและกรรมการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน นำมาวิเคราะห์สถานการณ์แวดล้อมการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (SWOT Analysis) โดยผลการวิเคราะห์มีรายละเอียด ดังนี้

๑) จุดแข็ง (Strengths)

ลำดับที่	จุดแข็ง (Strengths)
๑	มหาวิทยาลัยมีโปรแกรม MCU e-SAR (การรายงานผลการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายในที่เป็นของตนเอง ซึ่งสามารถนำไปพัฒนาต่อยอด อำนวยความสะดวกต่อการนำข้อมูลมาใช้ประโยชน์)
๒	มหาวิทยาลัยมีความหลากหลายในด้านอัตลักษณ์ ซึ่งมีอยู่ทั่วทุกภาคของประเทศ
๓	มหาวิทยาลัยมีการทำงานร่วมกันในลักษณะเครือข่ายทั้งภายในและภายนอก

๒) จุดอ่อน (Weakness)

ลำดับที่	จุดอ่อน (Weakness)
๑	การเปลี่ยนผ่านภาระงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในทุกส่วนงาน โดยไม่มีการส่งต่อความรู้ ทำให้บุคลากรไม่เข้าใจการประกันคุณภาพ/ตัวบ่งชี้/ไม่มีประสบการณ์การทำงานประกันคุณภาพ
๒	ผู้ตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน มีประสบการณ์ และการใช้ดุลยพินิจ ที่แตกต่างกัน
๓	หลักสูตรและส่วนงานส่วนมากให้ความสำคัญและความสนใจต่อระบบประกันคุณภาพการศึกษาน้อย เพราะยังมีการคัดลอกและสร้างเอกสารเทียมเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา
๔	ขาดระบบฐานข้อมูล online ที่เป็นระบบใหญ่ของมหาวิทยาลัย
๕	ส่วนงานขาดการวางแผน กำกับ ติดตามและรวบรวมข้อมูลด้านประกันคุณภาพการศึกษาประจำส่วนงาน
๖	แผนพัฒนาคุณภาพจากผลการตรวจประเมิน มีการนำไปดำเนินการน้อยและไม่นำไปสู่การดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย
๗	งบประมาณอุดหนุนด้านงานประกันคุณภาพการศึกษายังมีน้อย ส่งผลต่อการออกติดตามและจัดอบรมความรู้ ให้กับบุคลากรและกรรมการผู้ตรวจประเมิน
๘	หลักสูตรและส่วนงานมีจำนวนมากและกระจายสถานที่ตั้งอยู่ห่างไกลกัน ทำให้มีต้นทุนสูง ยากต่อการควบคุม/ติดตาม/ประเมินผล

๓) โอกาส (Opportunities)

ลำดับที่	โอกาส (Opportunities)
๑	รัฐบาลมีนโยบายเปิดโอกาสให้มหาวิทยาลัยใช้ระบบประกันคุณภาพการศึกษาที่เหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่ง
๒	ภาครัฐและเอกชน ต้องการคนดีมีคุณธรรมและจริยธรรม ซึ่งสอดคล้องกับการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัย
๓	มาตรฐานการอุดมศึกษา ๒๕๖๑ กำหนดให้สถานศึกษา ใช้ความรู้ที่เป็นอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยไปบริการวิชาการแก่สังคมและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในประเทศ
๔	แผนยุทธศาสตร์ชาติระยะยาว ๒๐ ปี ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาสู่ไทยแลนด์ ๔.๐ เน้นด้านนวัตกรรม จึงเป็นโอกาสในการพัฒนาการดำเนินการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาผ่านช่องทางที่หลากหลาย
๕	นโยบายรัฐบาลสนับสนุนการทำงานลักษณะเครือข่ายเพื่อเป็นการใช้ทรัพยากรร่วมกัน

๔) อุปสรรค (Threats)

ลำดับที่	อุปสรรค (Threats)
๑	รัฐบาลมีนโยบายปรับลดงบประมาณด้านการศึกษาส่งผลกระทบต่องบประมาณเพื่อพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย
๒	อัตราการเกิดของประชากรลดลงจึงมีผลกระทบต่อผู้เรียนทำให้สถานศึกษาโดยส่วนใหญ่ไม่สามารถจะคัดเลือกนักศึกษาที่มีคุณภาพเข้าศึกษาต่อได้ทำมหาวิทยาลัยต้องใช้เวลาเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา
๓	สถาบันการศึกษาที่เป็นคู่แข่งเพิ่มมากขึ้น เปิดรับบรรพชิตเข้าศึกษา
๔	การกระจายของโรคระบาด ทำให้การจัดกิจกรรมหยุดชะงัก

๒.๒ การวิเคราะห์กลยุทธ์จากผล SWOT โดยใช้ TOWS Matrix

หลังจากที่มหาวิทยาลัยได้วิเคราะห์สภาพแวดล้อมการประกันคุณภาพการศึกษา (SWOT Analysis) ทำให้ทราบจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค แล้วนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ในรูปแบบความสัมพันธ์แบบ Matrix โดยใช้เครื่องมือการวิเคราะห์ คือ TOWS Matrix หรือ TOWS Analysis เพื่อให้ทราบถึงสถานการณ์ในปัจจุบัน นำผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของข้อมูลในแต่ละคู่สัมพันธ์ และจัดทำเป็นกลยุทธ์ คือ กลยุทธ์เชิงรุก (SO) กลยุทธ์เชิงป้องกัน (WO) กลยุทธ์เชิงแก้ไข (ST) กลยุทธ์เชิงรับ (WT) ซึ่งทำให้สามารถดำเนินงานบรรลุตามวิสัยทัศน์ได้

กลยุทธ์เชิงรุก (SO Strategies) ใช้ประโยชน์จากโอกาสโดยอาศัยจุดแข็งภายในองค์กร เป็นการกำหนดกลยุทธ์ โดยนำเอาโอกาสที่มีมาใช้ประโยชน์ร่วมกับจุดแข็งที่องค์กรมีในการกำหนดกลยุทธ์ เพื่อสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันหรือนำไปสู่การพัฒนา

กลยุทธ์เชิงป้องกัน (WO Strategies) ลบล้างจุดอ่อนโดยอาศัยโอกาสที่เกิดขึ้น เป็นการกำหนดกลยุทธ์ โดยอาศัยโอกาสขององค์กรเพื่อเป็นตัวเสริมในการลบล้าง แก้ไข หรือปรับปรุง จุดอ่อนที่องค์กรมีอยู่ให้ลดน้อยลง

กลยุทธ์เชิงแก้ไข (ST Strategies) หลีกเลียงข้อจำกัดโดยอาศัยจุดแข็ง เป็นการกำหนดกลยุทธ์ในการ หลีกเลียงข้อจำกัดที่องค์กรเผชิญจากจุดแข็งที่มีอยู่

กลยุทธ์เชิงรับ (WT Strategies) ลบจุดอ่อนและหลีกเลียงข้อจำกัดเป็นการกำหนดกลยุทธ์ เพื่อลดจุดอ่อนและหลีกเลียงข้อจำกัดในเวลาเดียวกัน

ผลจากการวิเคราะห์ (SWOT Analysis) และนำมาวิเคราะห์ด้วย TOWS Matrix มีผลที่สามารถนำมาใช้เชิงกลยุทธ์ได้ดัง ตาราง TOWS Matrix นี้

SO Strategies	WO Strategies
<p>๑. มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมให้ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาสู่ไทยแลนด์ ๔.๐ เน้นด้านนวัตกรรม ซึ่งเป็นโอกาสในการพัฒนาการดำเนินการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาผ่านช่องทางที่หลากหลาย เช่น โปรแกรม mcu e-sar</p> <p>๒. มหาวิทยาลัยมีความหลากหลายในด้านอัตลักษณ์ ซึ่งมีอยู่ทั่วทุกภาคของประเทศ ซึ่งมีความต้องการของภาครัฐและเอกชน ที่ต้องการคนดีมีคุณธรรมและจริยธรรม ซึ่งสอดคล้องกับการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัย จะส่งผลดีต่อการใช้ความรู้ที่เป็นอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยไปบริการวิชาการแก่สังคมและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในประเทศ</p> <p>๓. การเสริมสร้างการทำงานร่วมกันระหว่างเครือข่ายทั้งภายในและภายนอก เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และทรัพยากร</p>	<p>๑. รัฐบาลมีนโยบายเปิดโอกาสให้มหาวิทยาลัยใช้ระบบประกันคุณภาพการศึกษาที่เหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่ง มหาวิทยาลัยมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้อง ฝึกอบรมบุคลากรทั้งสายปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพฯ และผู้ประเมิน</p> <p>๒. ภาครัฐและเอกชน ต้องการคนดีมีคุณธรรมและจริยธรรม ซึ่งสอดคล้องกับการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยจึงควรส่งเสริมส่วนงานที่ขาดการวางแผน กำกับ ติดตามและรวบรวมข้อมูลด้านประกันคุณภาพการศึกษาประจำส่วนงานให้มีความเข้าใจเป้าหมายเชิงนโยบายการผลิตบัณฑิตและระบบประกันคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอุดมศึกษา ๒๕๖๑</p>
ST Strategies	WT Strategies
<p>รัฐบาลมีนโยบายปรับลดงบประมาณด้านการศึกษาส่งผลกระทบต่องบประมาณเพื่อพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย จึงจำเป็นต้องนำโปรแกรม mcu e-sar มาใช้ในการรายงานผลการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายในที่เป็นของตนเอง ซึ่งสามารถนำไปพัฒนาต่อยอด อำนวยความสะดวกต่อการนำข้อมูลมาใช้ประโยชน์</p>	

ส่วนที่ ๓

แผนยุทธศาสตร์การประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

๓.๑ ปรัชญา

การประกันคุณภาพการศึกษาคือเครื่องมือพัฒนามหาวิทยาลัย

๓.๒ วิสัยทัศน์

ยกระดับการบริหารการศึกษาสู่มาตรฐานสากลเพื่อพัฒนาปัญญาและคุณธรรม

นิยาม

มาตรฐานสากล หมายถึง เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (Education Criteria for Performance Excellence : EdPEX) และระบบบริหารหลักสูตรของเครือข่ายการประกันคุณภาพมหาวิทยาลัยอาเซียน (ASEAN University Network Quality Assurance : AUNQA)

ตัวชี้วัดวิสัยทัศน์

- (๑) ร้อยละ ๑๐๐ ของส่วนงานจัดการศึกษาใช้เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEX)
- (๒) ร้อยละ ๒๕ ของส่วนงานจัดการศึกษามีผลการดำเนินงานเป็นเลิศ (EdPEX) ได้ ๒๐๐ คะแนน
- (๓) ร้อยละ ๕ ของหลักสูตรที่นำเกณฑ์ AUN-QA มาใช้ในการบริหารจัดการหลักสูตร

๓.๓ พันธกิจ

- (๑) พัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

การพัฒนาระบบและกลไก องค์ความรู้ โครงสร้างพื้นฐาน ระบบสารสนเทศที่มีผลต่อคุณภาพการศึกษา ยกกระดับให้เข้าสู่ระบบบริหารคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานสากล
- (๒) กำกับและประเมินคุณภาพการศึกษา

การกำกับ ติดตามและประเมินคุณภาพการศึกษา และส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรมีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับเกณฑ์คุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานสากล
- (๓) สร้างเครือข่ายประกันคุณภาพการศึกษา

การสร้างเครือข่ายทั้งภายในและภายนอกด้านประกันคุณภาพการศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมร่วมกันระหว่างเครือข่าย

๓.๔ ยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ ตัวชี้วัดและโครงการ

แผนยุทธศาสตร์การประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ประกอบด้วย ๓ ยุทธศาสตร์ ๓ เป้าประสงค์ ๔ กลยุทธ์ ๘ โครงการดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาระบบการบริหารคุณภาพการศึกษาเข้าสู่มาตรฐานสากล ประกอบด้วย ๑ เป้าประสงค์ ๖ ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ ๒ กลยุทธ์ และ ๕ โครงการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาบุคลากรให้มีความเชี่ยวชาญด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วย ๑ เป้าประสงค์ ๓ ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ ๑ กลยุทธ์ และ ๒ โครงการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาเครือข่ายด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วย ๑ เป้าประสงค์ ๒ ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ ๑ กลยุทธ์ และ ๑ โครงการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาระบบการบริหารคุณภาพการศึกษาเข้าสู่มาตรฐานสากล

เป้าประสงค์ที่ ๑.๑ ระบบการบริหารคุณภาพการศึกษาที่ได้มาตรฐานสากล

ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ที่ ๑.๑.๑ ร้อยละของส่วนงานจัดการศึกษาที่มีผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับดีมาก

ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ที่ ๑.๑.๒ ร้อยละของหลักสูตรที่มีผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับดีมาก

ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ที่ ๑.๑.๓ ร้อยละของส่วนงานจัดการศึกษาได้รับการพัฒนาการบริการองค์กรสู่ความเป็นเลิศ

ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ที่ ๑.๑.๔ ร้อยละของส่วนงานจัดการศึกษามีผลการดำเนินงานเป็นเลิศ (EdPEX) ได้ ๒๐๐ คะแนน

ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ที่ ๑.๑.๕ ร้อยละหลักสูตรที่ใช้ระบบ AUN-QA

ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ที่ ๑.๑.๖ จำนวนระบบสารสนเทศที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์เพื่อการบริหาร

กลยุทธ์ที่ ๑ ยกระดับส่วนงานจัดการศึกษาให้เข้าสู่ระบบบริหารคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานสากล

โครงการเชิงยุทธศาสตร์

๑. โครงการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน
๒. โครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประกันคุณภาพการศึกษา
๓. โครงการพัฒนาองค์กรเพื่อยกระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศ
๔. โครงการพัฒนาหลักสูตรนำร่องตามแนวทาง AUN-QA

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อรองรับการประกันคุณภาพการศึกษา

โครงการเชิงยุทธศาสตร์

๑. โครงการพัฒนาสารสนเทศเพื่อการบริหารงาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาบุคลากรให้มีความเชี่ยวชาญด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

เป้าประสงค์ที่ ๒.๑ บุคลากรได้รับการพัฒนาให้มีความเชี่ยวชาญด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ที่ ๒.๑.๑ ร้อยละของบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEX)

ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ที่ ๒.๑.๒ จำนวนบุคลากรของส่วนงานจัดการศึกษาที่ได้รับการพัฒนาให้มีความเชี่ยวชาญเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEX)

ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ที่ ๒.๑.๓ จำนวนบุคลากรของหลักสูตรที่ได้รับการพัฒนาให้มีความเชี่ยวชาญเกณฑ์ AUN-QA

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรมีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับเกณฑ์คุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานสากล

โครงการเชิงยุทธศาสตร์

๑. โครงการพัฒนาบุคลากรเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEX)
๒. โครงการพัฒนาบุคลากรให้มีความเชี่ยวชาญตามเกณฑ์ AUN-QA

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาเครือข่ายด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

เป้าประสงค์ที่ ๓.๑ เครือข่ายได้รับการยกระดับให้สามารถตอบโจทย์การประกันคุณภาพการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ที่ ๓.๑.๑ ร้อยละของส่วนงานจัดการศึกษาที่ดำเนินกิจกรรมร่วมกับเครือข่ายทั้งภายในและภายนอก

ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ที่ ๓.๑.๒ คะแนนเฉลี่ยผลการประเมินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์ที่ ๔ กระตุ้นให้ส่วนงานจัดการศึกษาสร้างเครือข่ายด้านประกันคุณภาพการศึกษา

โครงการเชิงยุทธศาสตร์

๑. โครงการพัฒนาเครือข่ายคุณภาพการศึกษาภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

๓.๕ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์และโครงการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาระบบการบริหารคุณภาพการศึกษาเข้าสู่มาตรฐานสากล

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ประกอบด้วย ๑ เป้าประสงค์ ๖ ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ ๒ กลยุทธ์ และ ๕ โครงการ

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	เป้าหมายรายปี					กลยุทธ์	โครงการ
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐		
๑.๑ ระบบการบริหารคุณภาพการศึกษาที่ได้มาตรฐานสากล	๑.๑.๑ ร้อยละของส่วนงานจัดการศึกษาที่มีผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับดีมาก	๒๐	๔๐	๖๐	๘๐	๑๐๐	๑. ยกระดับส่วนงานจัดการศึกษาให้เข้าสู่ระบบบริหารคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานสากล ๒. พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อรองรับการประกันคุณภาพการศึกษา	๑. โครงการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ๒. โครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประกันคุณภาพการศึกษา ๓. โครงการการพัฒนาองค์กรเพื่อยกระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศ ๔. โครงการพัฒนาหลักสูตรนำร่องตามแนวทาง AUN-QA ๕. โครงการพัฒนาสารสนเทศเพื่อการบริหารงาน
	๑.๑.๒ ร้อยละของหลักสูตรที่มีผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับดีมาก	๖๐	๖๕	๗๐	๗๕	๘๐		
	๑.๑.๓ ร้อยละของส่วนงานจัดการศึกษาได้รับการพัฒนาการบริหารองค์กรสู่ความเป็นเลิศ (EdPEX)	๒๐	๔๐	๖๐	๘๐	๑๐๐		
	๑.๑.๔ ร้อยละของส่วนงานจัดการศึกษามีผลการดำเนินงานเป็นเลิศ (EdPEX) ได้ ๒๐๐ คะแนน	-	-	๑๐	๑๕	๒๕		

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	เป้าหมายรายปี					กลยุทธ์	โครงการ
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐		
	๑.๑.๕ ร้อยละหลักสูตรที่ใช้ระบบ AUN-QA	๑	๒	๓	๔	๕		
	๑.๑.๖ จำนวนระบบสารสนเทศที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์เพื่อการบริหาร	๒	๒	๓	๓	๔		

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาบุคลากรให้มีความเชี่ยวชาญด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ประกอบด้วย ๑ เป้าประสงค์ ๓ ตัวชี้วัดประสงค์ ๑ กลยุทธ์ และ ๒ โครงการ

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	เป้าหมายรายปี					กลยุทธ์	โครงการ
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐		
๒.๑ บุคลากรได้รับการพัฒนาให้มีความเชี่ยวชาญด้านการประกันคุณภาพการศึกษา	๒.๑.๑ ร้อยละของบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEX)	๒๐	๔๐	๖๐	๘๐	๑๐๐	๑. ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรมีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับเกณฑ์คุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานสากล	๑. โครงการพัฒนาบุคลากรเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEX) ๒. โครงการพัฒนาบุคลากรให้มีความเชี่ยวชาญตามเกณฑ์ AUN-QA
	๒.๑.๒ จำนวนบุคลากรของส่วนงานจัดการศึกษาที่ได้รับการพัฒนาให้มีความเชี่ยวชาญเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาเพื่อ	๑๐	๒๐	๓๐	๔๐	๕๐		

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	เป้าหมายรายปี					กลยุทธ์	โครงการ
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐		
	การดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEX)							
	๒.๑.๓ จำนวนบุคลากรของหลักสูตรที่ได้รับการพัฒนาให้มีความเชี่ยวชาญเกณฑ์ AUN-QA	๑๐	๒๐	๓๐	๔๐	๕๐		

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาเครือข่ายด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ประกอบด้วย ๑ เป้าประสงค์ ๒ ตัวชี้วัดประสงค์ ๑ กลยุทธ์ และ ๑ โครงการ

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	เป้าหมายรายปี					กลยุทธ์	โครงการ
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐		
๓.๑ เครือข่ายได้รับการยกระดับให้สามารถตอบโจทย์การประกันคุณภาพการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ	๓.๑.๑ ร้อยละของส่วนงานจัดการศึกษาที่ดำเนินกิจกรรมร่วมกับเครือข่ายทั้งภายในและภายนอก	๖๐	๗๐	๘๐	๙๐	๑๐๐	๑. กระตุ้นให้ส่วนงานจัดการศึกษาสร้างเครือข่ายด้านประกันคุณภาพการศึกษา	๑. โครงการพัฒนาเครือข่ายคุณภาพการศึกษาภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย
	๓.๑.๒ ร้อยละของส่วนงานที่มีคะแนนเฉลี่ยผลการประเมินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง	๗๐	๗๕	๘๐	๘๕	๙๐		

ส่วนที่ ๔

การแปลงแผนสู่การปฏิบัติ การติดตามและการประเมินผล

คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยแปลงแผนยุทธศาสตร์การประกันคุณภาพการศึกษาไปสู่การปฏิบัติโดยมอบให้สำนักงานประกันคุณภาพประสานงานไปยังทุกภาคส่วน ทั้งบุคลากร คณะวิทยาเขต วิทยาลัย เพื่อให้เกิดการบูรณาการตัวชี้วัดแผนงาน โครงการ และงบประมาณในการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์นี้ โดยมีผู้รับผิดชอบ ๓ ระดับ ดังนี้

- ๑) ผู้รับผิดชอบระดับแผน คือ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา
- ๒) ผู้รับผิดชอบปฏิบัติการ คือ สำนักงานประกันคุณภาพ
- ๓) ผู้รับผิดชอบร่วม คือ คณะ วิทยาเขต วิทยาลัย

๔.๑ การแปลงแผนสู่การปฏิบัติของมหาวิทยาลัย คณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย

ในแผนยุทธศาสตร์การประกันคุณภาพการศึกษานี้ สำนักงานประกันคุณภาพรับผิดชอบนำโครงการ/กิจกรรมเชิงยุทธศาสตร์บรรจุเข้าแผนปฏิบัติการประจำปีตามกรอบระยะเวลาที่กำหนด และเพื่อให้ผู้บริหารของคณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย ทราบถึงการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรม ได้มีการจัดทำปฏิทินการดำเนินงานด้านประกันคุณภาพการศึกษาและประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางต่างๆ อาทิ เว็บไซต์ของส่วนงาน การประชุม บันทึกข้อความ

ทั้งนี้ คณะ วิทยาเขตและวิทยาลัย ดำเนินงานให้สอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาระบบการบริหารคุณภาพการศึกษาเข้าสู่มาตรฐานสากล

กลยุทธ์	แนวทางการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย	แนวทางการดำเนินงานของคณะ วิทยาเขต วิทยาลัย
กลยุทธ์ที่ ๑ ยกระดับส่วนงานจัดการศึกษาให้เข้าสู่ระบบบริหารคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานสากล	<ol style="list-style-type: none"> ๑. โครงการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ๒. โครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประกันคุณภาพการศึกษา ๓. โครงการการพัฒนาองค์กรเพื่อยกระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศ ๔. โครงการพัฒนาหลักสูตรนำร่องตามแนวทาง AUN-QA 	<ul style="list-style-type: none"> - จัดกิจกรรมให้ความรู้เกณฑ์มาตรฐานการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEX) แก่บุคลากรในส่วนงาน - จัดประชุมเชิงปฏิบัติการดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEX) - ศึกษาความเป็นไปได้ในการนำ AUN-QA มาใช้บริหารจัดการหลักสูตร - จัดกิจกรรมให้ความรู้ AUN-QA แก่ผู้บริหารหลักสูตร - ค้นหาหลักสูตรนำร่องเพื่อใช้เกณฑ์ AUN-QA

กลยุทธ์	แนวทางการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย	แนวทางการดำเนินงานของคณะวิทยาเขต วิทยาลัย
		<ul style="list-style-type: none"> - ศึกษาดูงานจากหน่วยงานภายนอกที่นำเกณฑ์ AUN-QA ไปใช้ในการบริหารหลักสูตร - ค้นหาแนวปฏิบัติที่ดีในหน่วยงานและนำแนวปฏิบัติที่ดีไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรและส่วนงาน
กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อรองรับการประกันคุณภาพการศึกษา	โครงการพัฒนาสารสนเทศเพื่อการบริหารงาน	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำสารสนเทศของส่วนงาน - รายงานข้อมูลในระบบสารสนเทศที่พัฒนาโดยมหาวิทยาลัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาบุคลากรให้มีความเชี่ยวชาญด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

กลยุทธ์	แนวทางการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย	แนวทางการดำเนินงานของคณะวิทยาเขต วิทยาลัย
กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรมีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับเกณฑ์คุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานสากล	<ol style="list-style-type: none"> ๑. โครงการพัฒนาบุคลากรเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEX) ๒. โครงการพัฒนาบุคลากรให้มีความเชี่ยวชาญตามเกณฑ์ AUN-QA 	<ul style="list-style-type: none"> - จัดกิจกรรมให้ความรู้และส่งเสริมเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEX) และ AUN-QA ทั้งภายในส่วนงาน และเครือข่ายภูมิภาค - ส่งบุคลากรเข้ารับการอบรมของมหาวิทยาลัยและส่วนงานภายนอก

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาเครือข่ายด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

กลยุทธ์	แนวทางการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย	แนวทางการดำเนินงานของคณะวิทยาเขต วิทยาลัย
กลยุทธ์ที่ ๔ กระตุ้นให้ส่วนงานจัดการศึกษาสร้างเครือข่ายด้านประกันคุณภาพการศึกษา	โครงการพัฒนาเครือข่ายคุณภาพการศึกษาภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย	<ul style="list-style-type: none"> - จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนความรู้แก่บุคลากรระหว่างส่วนงานในเครือข่ายกลุ่มภูมิภาคและระหว่างกลุ่มภูมิภาค - เข้าร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างเครือข่ายเพื่อแบ่งปันแนวปฏิบัติที่ดีในการบริหารการจัดการศึกษาให้มีผลการประเมินระดับดีมาก

๔.๒ ประมาณการงบประมาณ

กลยุทธ์	โครงการ/กิจกรรม	ประมาณการงบประมาณ				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๑. ยกกระดับส่วนงานจัดการศึกษาให้เข้าสู่ระบบบริหารคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานสากล	๑. โครงการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐
	๒. โครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประกันคุณภาพการศึกษา	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐
	๓. โครงการการพัฒนาองค์กรเพื่อยกระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศ	๒,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๔,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๖,๐๐๐,๐๐๐
	๔. โครงการพัฒนาหลักสูตรนำร่องตามแนวทาง AUN-QA	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐
๒. พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อรองรับการประกันคุณภาพการศึกษา	๑. โครงการพัฒนาสารสนเทศเพื่อการบริหารงาน	๒๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐
๓. ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรมีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับเกณฑ์คุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานสากล	๑. โครงการพัฒนาบุคลากรเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEX)	๓๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐
	๒. โครงการพัฒนาบุคลากรให้มีความเชี่ยวชาญตามเกณฑ์ AUN-QA	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐

กลยุทธ์	โครงการ/กิจกรรม	ประมาณการงบประมาณ				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๔ กระตุ้นให้ส่วนงานจัดการศึกษาสร้าง เครือข่ายด้านประกันคุณภาพการศึกษา	๑. โครงการพัฒนา เครือข่ายคุณภาพการศึกษา ภายใน และ ภายนอก มหาวิทยาลัย	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐
รวมงบประมาณแต่ละปี		๕,๓๐๐,๐๐๐	๖,๕๐๐,๐๐๐	๗,๖๐๐,๐๐๐	๘,๖๐๐,๐๐๐	๙,๗๐๐,๐๐๐
รวมงบประมาณทั้งหมด		๓๗,๗๐๐,๐๐๐				

๔.๓ การติดตามและการประเมินผล

มหาวิทยาลัยได้ยึดหลักการกระจายอำนาจในการติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ โดยใช้กลไกการบริหารซึ่งหัวหน้าส่วนงานเป็นผู้มีอำนาจและบทบาทในการบริหารยุทธศาสตร์ ซึ่งจะมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ทั้งการประเมินผลสัมฤทธิ์ของโครงการผลสัมฤทธิ์ของการเบิกจ่ายงบประมาณ และการบรรลุค่าเป้าหมายตัวชี้วัด โดยแบ่งช่วงระยะเวลาในการติดตามออกเป็นรายไตรมาส คือ รอบ ๓ เดือน ๖ เดือน ๙ เดือน และ ๑๒ เดือน โดยคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย และผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยจะมีการติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินงาน ปัญหาอุปสรรคและผลกระทบที่เกิดขึ้น เพื่อพิจารณาแนวทางการแก้ไข เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนยุทธศาสตร์ และก่อให้เกิดการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

การติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผน เป็นกลไกสำคัญเพื่อควบคุมการปฏิบัติงานตามกลยุทธ์ และก่อให้เกิดการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง โดยดำเนินการเปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานจริงกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งกำหนดกรอบแนวทางการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานของส่วนงานปีละ ๔ ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ ๑ รอบ ๓ เดือน ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม – ๓๐ ธันวาคม

ครั้งที่ ๒ รอบ ๖ เดือน ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม – ๓๑ มีนาคม

ครั้งที่ ๓ รอบ ๙ เดือน ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม – ๓๐ มิถุนายน

ครั้งที่ ๔ รอบ ๑๒ เดือน ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม – ๓๐ กันยายน

โดยนำเสนอความก้าวหน้าของผลการดำเนินงานและการจัดทำรายงานผลสำเร็จของการดำเนินงานในรอบปีงบประมาณ

ภาคผนวก

คำสั่งมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ที่ ๑ / ๒๕๖๔

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การประกันคุณภาพการศึกษา
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙

เพื่อให้การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๖๕ - ๒๕๖๙ ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ และบรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๗ (๑) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงแต่งตั้งให้ผู้มีรายนามดังต่อไปนี้ เป็นคณะกรรมการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๖๕ - ๒๕๖๙ ประกอบด้วย :-

๑. พระสุวรรณเมธาภรณ์,ผศ.	ประธานกรรมการ
๒. พระราชปริยัติมุนี,รศ.ดร.	กรรมการ
๓. พระราชสุตถาภรณ์,รศ.ดร.	กรรมการ
๔. พระครูปริยัติกิตติธำรง,รศ.ดร.	กรรมการ
๕. พระมหาสมบุญรณ์ วุฑฒิโกโร,รศ.ดร.	กรรมการ
๖. พระศรีสิทธิมุนี,ผศ.	กรรมการ
๗. พระสุธีรัตนบัณฑิต,รศ.ดร.	กรรมการ
๘. พระสุธีวีรบัณฑิต,รศ.ดร.	กรรมการ
๙. พระมหาหรรษา ธมฺมหาโส,รศ.ดร.	กรรมการ
๑๐. พระศรีศาสนบัณฑิต,ผศ.	กรรมการ
๑๑. พระมหาชำนาญ มหาชาโน,ดร.	กรรมการ
๑๒. พระมหาราชัน จิตตปาโล,ดร.	กรรมการ
๑๓. พระมหาสุเทพ สุปณฺธิโต,ผศ.	กรรมการ
๑๔. พระมหาบัณฑิต ปณฺฑิตเมธี	กรรมการ
๑๕. พระมหาสาธิต สาธิโต,ดร.	กรรมการ
๑๖. พระมหาประยูร โชติวโร	กรรมการ
๑๗. รศ.ดร.โกนิญฐ์ ศรีทอง	กรรมการ
๑๘. รศ.ดร.ประพันธ์ ศุภษร	กรรมการ
๑๙. รศ.ดร.ณัฏธีร์ ศรีดี	กรรมการ
๒๐. รศ.ดร.เกียรติศักดิ์ สุขเหลือง	กรรมการ
๒๑. รศ.ดร.สุพรด บุญอ่อน	กรรมการ

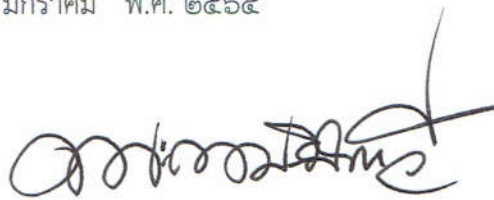
๒๒. ผศ.กิตติศักดิ์ ณ สงขลา	กรรมการ
๒๓. ผศ.ดร.ธวัชชัย สมอเนื้อ	กรรมการ
๒๔. นายบุญหนา จิमानัง	กรรมการ
๒๕. นางไฉไลฤดี ยูวะศิริ	กรรมการ
๒๖. พระมหาสุระศักดิ์ ธีรวโร	กรรมการและเลขานุการ
๒๗. พระวิฑูรย์ ฐานงโร	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๒๘. นางสาวฐานิชญาณ์ มัควัลย์	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๒๙. นายไวพจน์ ประรณนา	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการชุดนี้ มีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

๑. ทบทวนแผนยุทธศาสตร์การประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๖๔
๒. ศึกษาวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาและยกร่างแผนยุทธศาสตร์การประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๖๕ - ๒๕๖๙
๓. จัดทำประชาพิจารณ์ร่างแผนยุทธศาสตร์การประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๖๕ - ๒๕๖๙
๔. นำเสนอแผนยุทธศาสตร์การประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๖๕ - ๒๕๖๙ ต่อคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔

(พระราชปรีดีทิพย์,ศ.ดร.)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University,
Lam Sai, Wang Noi, Phra Nakhon Si Ayutthaya 13170.
Phone. +66 (035)24-8000
Fax. +66 (035)24-8006